

1. KRALJEVIMA

ПОГЛАВЉЕ 1

A car David ostare i bi vremenit, i koliko ga pokrivahu haljinama ne mogaše se zagreјati.

² Tada mu rekoše sluge njegove: Neka potraže caru gospodaru našem mladu devoјku, pa ona neka stoji pred carem i dvori ga, i na krilu neka mu spava, da se zagreva car, gospodar naš.

³ I potražiše lepu devoјku po svim kraјevima izrailjskim, i nadjoše Avisagu Sunamku, te je dovedoše caru.

⁴ A ta devoјka beše vrlo lepa, i dvoraše cara i služaše mu: ali je car ne pozna.

⁵ A Adonija, sin Agitin podiže se govoreći: Ja ću biti car. I nabavi sebi kola i konјike, i pedeset ljudi koji trčahu pred njim.

⁶ I otac ga nikada ne nakara, niti mu reče: Zašto radiš tako? A on beše vrlo lep, i mati ga rodi iza Avesaloma.

⁷ I dogovaraše se s Joavom sinom Serujinim i s Avijatarom sveštenikom, koji pomagahu Adoniji.

⁸ Ali Sadok sveštenik i Venaja sin Jodajev i Natan prorok i Semaj i Reј i junaci Davidovi ne pristaše za Adonijom.

⁹ Tada nakla Adonija ovaca i volova i ugoјene stoke kod kamena Zoeleta, koji je kod izvora Rogila, i pozva svu braću svoju, sinove careve, i sve ljude od Jude, sluge careve;

¹⁰ Ali ne pozva Natana proroka, ni Venaje, ni ostalih junaka, ni Solomuna brata svog.

¹¹ Tada reče Natan Vitsaveјi, materi Solomunovoj govoreći: Jesi li čula da se zacario Adonija sin Agitin? A gospodar naš David ne zna.

¹² Nego sada hajde, ja ću te savetovati kako ćeš izbaviti dušu svoju i dušu sina svog Solomuna.

¹³ Hajde, otidi k caru Davidu i reci mu: Nisi li se ti, gospodaru moj care, zakleo sluškinji svoјoj govoreći: Solomun, sin tvoj, biće car posle mene i on će sedeti na prestolu mom? Zašto se dakle zacari Adonija?

¹⁴ I gle, dok ti još budeš onde govoreći s carem, ja ću doći za tobom, i dopuniću tvoје reči.

¹⁵ I tako udje Vitsaveја k caru u klet. A car beše vrlo star; i Avisaga Sunamka dvoraše ga.

¹⁶ I savivši se Vitsaveја pokloni se caru; a car joj reče: Šta ćeš?

¹⁷ A ona mu reče: Gospodaru moj, ti si se zakleo Gospodom Bogom svojim sluškinji svoјoj: Solomun, sin tvoj, biće car posle mene, i on će sedeti na prestolu mom.

¹⁸ A sad evo Adonija se zacari, a ti, gospodaru moj care, i ne znaš.

¹⁹ Naklao je volova i ugoјene stoke i ovaca mnogo, i pozvao sve sinove careve, i Avijatara

sveštenika i Joava vojvodu; a Solomuna sluge tvog nije pozvao.

20 Sada, care gospodaru moj, oči su svega Izrailja uprte u tebe, da im kažeš ko će sesti na presto tvoj, gospodaru moj care, posle tebe.

21 Inače, kad gospodar moj car počine kod otaca svojih, bićemo ja i sin moj Solomun krivi.

22 I gle, dok ona još govoraše caru, dodje prorok Natan.

23 I javiše caru govoreći: Evo Natana proroka. I on stupivši pred cara pokloni se caru licem do zemlje.

24 I reče Natan: Care, gospodaru moj, jesi li ti kazao: Adonija će biti car posle mene, i on će sedeti na prestolu mom?

25 Jer otide danas i nakla volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozva sve sinove careve i vojvode i Avijatara sveštenika; i eno jedu i piju s njim i govore: Da živi car Adonija.

26 Mene pak, sluge tvog, ne pozva, ni Sadoka sveštenika, ni Venaje sina Jodajevog, ni Solomuna sluge tvog.

27 Je li to car gospodar moj naredio? Ne kazavši služi svom ko će sesti na presto gospodara mog cara posle njega.

28 A car David odgovori i reče: Zovite mi Vitsaveju. I ona dodje pred cara, i stade pred carem.

29 Tada se zakle car govoreći: Tako da je živ Gospod, koji je izbavio dušu moju od svake nevolje,

30 Kako sam ti se zakleo Gospodom Bogom Izrailjevim rekavši: Solomun sin tvoj biće car posle mene, i on će sedeti na prestolu mom mesto mene, tako ću učiniti danas.

31 Tada Vitsaveja savi se licem do zemlje i pokloni se caru, pa reče: Da živi gospodar moj car David dovek!

32 Potom reče car David: Zovite mi Sadoka sveštenika i Natana proroka i Venaju, sina Jodajevog. I oni dodjoše pred cara.

33 A car im reče: Uzmite sa sobom sluge gospodara svog, i posadite Solomuna, sina mog, na moju mazgu i i odvedite ga do Giona;

34 I neka ga onde Sadok sveštenik i Natan prorok pomažu za cara nad Izrailjem, i zatrubite u trubu i recite: Da živi car Solomun!

35 Potom se vratite za njim, i on neka dodje i sedne na presto moj i caruje mesto mene; jer sam njega odredio da bude vodj Izrailju i Judi.

36 A Venaja, sin Jodajev, odgovori caru i reče: Amin! Neka tako kaže Gospod Bog gospodara mog cara.

37 Kako je Gospod bio s gospodarem mojim carem tako neka bude i sa Solomunom, i neka podigne presto njegov još više nego presto gospodara mog, cara Davida.

38 I tako otide Sadok sveštenik i Natan prorok i Venaja sin Jodajev i Hereteji i Feleteji, i posadiše Solomuna na mazgu cara Davida i odvedoše ga do Giona.

39 I Sadok sveštenik uze rog s uljem iz šatora, i pomaza Solomuna. Potom zatrubiše u trubu i sav narod reče: Da živi car Solomun!

40 I sav narod podje za njim, i narod sviraše u svirale i veseljaše se veoma da se zemlja razlegaše od vike njihovih.

41 I začu Adonija i sve zvanice koje behu s njim, pošto jedoše; začu i Joav glas trubni, pa reče: Kakva je to vika i vreva u gradu?

42 I dokle on još govoraše, gle, dodje Jonatan sin Avijatara sveštenika; i Adonija mu reče: Hodi, jer si junak i nosiš dobre glase.

43 A Jonatan odgovori i reče Adoniji: Ta, gospodar naš, car David, postavi Solomuna

carem.

⁴⁴ Jer car posla s njim Sadoka sveštenika i Natana proroka i Venaju, sina Jodajevog, i Hereteje i Feleteje, i posadiše ga na carevu mazgu.

⁴⁵ I pomazaše ga Sadok sveštenik i Natan prorok kod Giona za cara, i otidoše odande veseleći se tako da je grad uzavreo; to je vika koju čuste.

⁴⁶ I Solomun je već seo na carski presto.

⁴⁷ I došle su sluge careve, i blagosloviše gospodara našeg, cara Davida govoreći: Da Bog proslavi ime Solomunovo još većma nego tvoje, i presto njegov da podigne još više nego tvoj. I pokloni se car na postelji svojoj.

⁴⁸ Još ovako reče car: Da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji dade danas ko će sedeti na prestolu mom, da vide moje oči.

⁴⁹ Tada se prepadoše, i ustaše sve zvanice Adonijine, i otidoše svak svojim putem.

⁵⁰ A Adonija bojeći se Solomuna usta i otide, i uhvati se za rogove oltaru.

⁵¹ I javiše Solomunu govoreći: Eno, Adonija se uplašio od cara Solomuna, i eno ga, uhvatio se za rogove oltaru, i veli: Neka mu se zakune car Solomun da neće ubiti slugu svog mačem.

⁵² A Solomun reče: Ako bude pošten čovek, ni dlaka s glave njegove neće pasti na zemlju; ali ako se nadje zlo na njemu, poginuće.

⁵³ I tako posla car Solomun, te ga dovedoše od oltara; i kad dodje, pokloni se caru Solomunu; a Solomun mu reče: Idi kući svojoj.

ПОГЛАВЉЕ 2

A kad dodje vreme Davidu da umre, zapovedi Solomunu, sinu svom govoreći:

² Ja idem kud ide sve na zemlji; a ti budi hrabar i budi čovek.

³ I drži šta ti je Gospod Bog tvoj zapovedio da držiš, hodeći putevima Njegovim i držeći uredbe Njegove i zapovesti Njegove i zakone Njegove i svedočanstva Njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevom, da bi napredovao u svemu što uzradiš i za čim se god okreneš,

⁴ Da bi Gospod ispunio reč svoju koju mi je rekao govoreći: Ako uspaze sinovi tvoji na put svoj hodeći preda mnoom verno, svim srcem svojim i svom dušom svojom, tada ti neće nestati čoveka na prestolu Izrailjevom.

⁵ A ti znaš šta mi je učinio Joav, sin Serujin, šta je učinio dvema vojvodama Izrailjevim, Aveniru sinu Nirovom i Amasi sinu Jeterovom, koje ubi prolivši u miru krv kao u ratu, i okalja krvlju kao u ratu pojas svoj oko sebe, i obuću svoju na nogu.

⁶ Učini dakle po mudrosti svojoj, i nemoj dati da se seda glava njegova spusti s mirom u grob.

⁷ Sinovima pak Varzelaja od Galada učini milost, i neka bude medju onima koji jedu za tvojim stolom, jer su tako došli k meni kad sam bežao od Avesaloma, brata tvog.

⁸ I eto, kod tebe je Simej, sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji me je ljuto ružio kad idjah u Mahanajim; ali mi dodje na susret na Jordan, i zakleh mu se Gospodom rekavši: Neću te ubiti mačem.

⁹ Ali mu ti nemoj oprostiti, jer si mudar čovek i znaćeš šta ćeš mu učiniti, da opraviš sedu glavu njegovu s krvlju u grob.

¹⁰ Tako počinu David kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovom.

¹¹ A carova David nad Izrailjem četrdeset godina: u Hevronu carova sedam godina, a u

Jerusalimu carova trideset i tri godine.

12 I Solomun sede na presto Davida oca svog, i carstvo se njegovo utvrdi jako.

13 Tada dodje Adonija, sin Agitin, k Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona reče: Jesi li dobro došao? A on reče: Dobro.

14 Potom reče: Imam nešto da ti kažem. A ona reče: Govori.

15 Tada reče: Ti znaš da je moje bilo carstvo, i da je u mene bio upro oči sav Izrailj da ja budem car; ali se carstvo prenese i dopade bratu mom, jer mu ga Gospod dade.

16 Zato te sad molim za jedno; nemoj me odbiti. A ona mu reče: Govori.

17 A on reče: Govori caru Solomunu, jer ti on neće odbiti, neka mi da za ženu Avisagu Sunamku.

18 A Vitsaveja reče: Dobro, ja ću govoriti caru za te.

19 I dodje Vitsaveja k caru Solomunu da mu govori za Adoniju; a car usta i srete je i poklonivši joj se sede na svoj presto, i zapovedi te namestiše stolicu materi njegovoj, i ona sede njemu s desne strane.

20 Tada ona reče: Iskala bih od tebe jednu malu stvar, nemoj me odbiti. A car joj reče: Išti, majko, neću te odbiti.

21 Ona reče: Podaj Avisagu Sunamku Adoniji, bratu svom za ženu.

22 A car Solomun odgovori materi svojoj i reče: Zašto išteš Avisagu Sunamku za Adoniju? Išti i carstvo za nj, jer je on brat moj stariji i ima uza se Avijatara sveštenika i Joava sina Serujinog.

23 I zakle se car Solomun Gospodom govoreći: Tako da mi učini Bog i tako da doda, sebi na smrt kaza to Adonija danas.

24 I zato, tako da je živ Gospod, koji me je utvrdio i posadio me na prestolu Davida oca mog, i koji mi je načinio kuću kao što je rekao, danas će poginuti Adonija.

25 I posla car Solomun Venaju, sina Jodajevog, koji uloži na nj, te pogibe.

26 A Avijataru svešteniku reče car: Idi u Anatot na njivu svoju, jer si zaslužio smrt, ali te neću danas pogubiti, jer si nosio kovčeg Gospodnji pred Davidom ocem mojim i podnosio si sve nevolje koje je podnosio otac moj.

27 Tako Solomun svrže Avijatara da ne bude sveštenik Gospodnji, da ispuni reč Gospodnju što reče u Silomu za dom Ilijev.

28 I ovaj glas dodje do Joava; a Joav beše pristao za Adonijom, premda za Avesalomom ne beše pristao; i uteče Joav u šator Gospodnji i uhvati se za rogove oltaru.

29 I javiše caru Solomunu: Joav uteče u šator Gospodnji, i eno ga kod oltara. A Solomun posla Venaju sina Jodajevog govoreći: Idi, uloži na nj.

30 I ušavši Venaja u šator Gospodnji reče mu: Car je kazao: Izidji. A on reče: Neću; nego ovde hoću da umrem. A Venaja javi caru govoreći: Tako reče Joav i tako mi odgovori.

31 A car mu reče: Učini kako je rekao, uloži na nj, i pogrebi ga, i skini s mene i s doma oca mog krv pravu koju je prolio Joav.

32 I neka Gospod obrati krv njegovu na njegovu glavu, što uloži na dva čoveka pravednija i bolja od sebe, i ubi ih mačem bez znanja oca mog Davida: Avenira sina Nirovog vojvodu Izrailjevog i Amasu sina Jeterovog vojvodu Judinog;

33 Neka se dakle krv njihova vrati na glavu Joavovu i na glavu semena njegovog doveka; a Davidu i semenu njegovom i domu njegovom i prestolu njegovom neka bude mir doveka od Gospoda.

34 I otide Venaja, sin Jodajev, i uloži na nj i pogubi ga, i bi pogreben kod kuće svoje u pustinji.

- ³⁵ Tada postavi car Venaju, sina Jodajevog, na njegovo mesto nad vojskom, a Sadoka sveštenika postavi car na mesto Avijatarovo.
- ³⁶ Potom posla car i dozva Simeja, i reče mu: Sagradi sebi kuću u Jerusalimu, pa tu sedi, i ne izlazi odatle nikuda.
- ³⁷ Jer u koji dan izidješ i predješ preko potoka Kedrona, znaj zacelo da ćeš poginuti, i krv će tvoja pasti na tvoju glavu.
- ³⁸ A Simej reče caru: Dobra je ta reč; kako je rekao gospodar moj car, tako će učiniti sluga tvoj. I sede Simej u Jerusalimu dugo vremena.
- ³⁹ Ali se dogodi posle tri godine, te utekoše dve sluge Simejeve k Ahisu, sinu Mašinom caru gatskom. I bi javljeno Simeju: Eno ti slugu u Gatu.
- ⁴⁰ Tada usta Simej, i osamari svog magarca, i otide u Gat k Ahisu da traži sluge svoje. I vrati se Simej, i dovede natrag sluge svoje iz Gata.
- ⁴¹ I javiše Solomunu da je Simej bio otišao iz Jerusalima u Gat, i da se vratio.
- ⁴² Tada car poslavši dozva Simeja, i reče mu: Nisam li te zakleo Gospodom i nisam li ti tvrdo rekao: U koji dan izidješ kuda mu drago, znaj zacelo da ćeš poginuti? I ti mi reče: Dobra je ta reč koju čuh.
- ⁴³ Zašto, dakle, nisi držao zakletvu Gospodnju i zapovest koju sam ti zapovedio?
- ⁴⁴ Potom reče car Simeju: Ti znaš sve zlo za koje zna srce tvoje, šta si učinio Davidu ocu mom; Gospod vraća tvoje zlo na tvoju glavu.
- ⁴⁵ A car će Solomun biti blagosloven i presto Davidov utvrdjen pred Gospodom do veka.
- ⁴⁶ I zapovedi car Venaji sinu Jodajevom, te izidje i uloži na nj, te pogibe. I carstvo se utvrdi u ruci Solomunovoj.

ПОГЛАВЉЕ 3

- A** Solomun se oprijatelji s faraonom, carem misirskim, i oženi se kćerju faraonovom, i dovede je u grad Davidov dokle ne dovrši svoj dom i dom Gospodnji i zid oko Jerusalima.
- ² Ali narod prinošaše žrtve na visinama; jer još ne beše sazidan dom imenu Gospodnjem do tada.
- ³ A Solomun ljubljaše Gospoda hodeći po uredbama oca svog Davida, samo što na visinama prinošaše žrtve i kadjaše.
- ⁴ Zato otide car u Gavaon da onde prinese žrtvu, jer to beše velika visina; i Solomun prinese hiljadu žrtava paljenica na onom oltaru.
- ⁵ I javi se Gospod Solomunu u Gavaonu noću u snu, i reče Bog: Išti šta hoćeš da ti dam.
- ⁶ A Solomun reče: Ti si učinio veliku milost služi svom Davidu ocu mom, kao što je hodio pred Tobom verno i pravedno i s pravim srcem prema Tebi; i sačuvao si mu ovu veliku milost, te mu dao sina da sedi na prestolu njegovom, kao što se vidi danas.
- ⁷ I tako Gospode Bože moj, Ti si postavio slugu svog carem na mesto Davida oca mog, a ja sam mlad, niti znam polaziti ni dolaziti.
- ⁸ I Tvoj je sluga medju narodom Tvojim, koji si izabrao, narodom velikim, koji se ne može izbrojati ni proračunati od množine.
- ⁹ Daj dakle služi svom srce razumno da može suditi narodu Tvom i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko može suditi narodu Tvom tako velikom?
- ¹⁰ I bi milo Gospodu što Solomun to zaiska.
- ¹¹ I reče mu Bog: Kad to išteš, a ne išteš dug život niti išteš blago niti išteš duše neprijatelja svojih nego išteš razum da umeš suditi;

- ¹² Evo učinih po tvojim rečima; evo ti dajem srce mudro i razumno da takvog kakav si ti ni pre tebe nije bilo niti će posle tebe nastati takav kakav si ti.
- ¹³ A svrh toga dajem ti i šta nisi iskao, i blago i slavu, da takvog kakav ćeš ti biti neće biti medju carevima svega veka tvog.
- ¹⁴ I ako uzideš mojim putevima držeći uredbe moje i zapovesti moje, kao što je išao David otac tvoj, produžiću dane tvoje.
- ¹⁵ Tada se probudi Solomun, i gle, ono beše san. I dodje u Jerusolim, i stavši pred kovčeg zaveta Gospodnjeg prinese žrtve paljenice i žrtve zahvalne, i počasti sve sluge svoje.
- ¹⁶ Tada dodjoše dve žene kurve k caru, i stadoše pred njim.
- ¹⁷ I reče jedna žena: Ah, gospodaru; ja i ova žena sedimo u jednoj kući, i porodih se kod nje u istoj kući.
- ¹⁸ A treći dan posle mog porodjaja porodi se i ova žena, i bejasmo zajedno i ne beše niko drugi s nama u kući, samo nas dve bejasmo u kući.
- ¹⁹ I umre sin ove žene noćas, jer ona leže na nj.
- ²⁰ Pa ustavši u po noći uze sina mog iskraj mene, kad sluškinja tvoja spavaše, i stavi ga sebi u naručje, a sina svog mrtvog stavi meni u naručje.
- ²¹ A kad ustah ujutru da podojim sina svog, a to mrtav; ali kad razgledah ujutru, a to, ne beše moj sin, kog ja rodih.
- ²² Tada reče druga žena: Nije tako; nego je moj sin ovaj živi, a tvoj je sin onaj mrtvi. Ali ona reče: Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj živi. Tako govorahu pred carem.
- ²³ A car reče: Ova kaže: Ovaj je živi moj sin, a tvoj je sin ovaj mrtvi; a ona kaže: Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj živi.
- ²⁴ I reče car: Dajte mi mač. I donesoše mač pred cara.
- ²⁵ Tada reče car: Rasecite živo dete na dvoje, i podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj.
- ²⁶ Tada žena koje sin beše živi reče caru, jer joj se uskoleba utroba za sinom: Ah, gospodaru, podajte njoj dete živo, a nemojte ga ubijati. A ona reče: Neka ne bude ni meni ni tebi, rasecite ga.
- ²⁷ Tada odgovori car i reče: Podajte onoj živo dete, nemojte ga ubiti, ona mu je mati.
- ²⁸ I sav Izrailj ču sud koji izreče car, i pobojaše se cara; jer videše da je u njemu mudrost Božja da sudi.

ПОГЛАВЉЕ 4

A car Solomun carovaše nad svim Izrailjem.

- ² A ovo behu knezovi njegovi: Azarija, sin Sadokov, namesnik;
- ³ Elioref i Ahija, sinovi Sisini, pisari; Josafat, sin Ahiludov, pametar;
- ⁴ Venaja, sin Jodajev, vojvoda; a Sadok i Avijatar sveštenici;
- ⁵ A Azarija sin Natanov, beše nad pristavima; a Zavud, sin Natanov, prvi većnik, prijatelj carev;
- ⁶ A Ahisar upravitelj dvorski; a Adoniram sin Avdin nad carskim poslenicima.
- ⁷ I imaše Solomun dvanaest pristava po svemu Izrailju, koji hranjahu cara i sav dom njegov; po mesec dana u godini svaki beše dužan hraniti.
- ⁸ A ovo su im imena: Sin Urov u gori Jefremovoj;
- ⁹ Sin Dekerov u Makasu i u Salvimu i Vet-Semesu i Elonu vet-anatskom;

- 10** Sin Esedov u Aruvotu; pod njim beše Sohot i sva zemlja Eferova;
- 11** Sin Avinadavov nad svim krajem dorskim; žena mu beše Tafata, kći Solomunova;
- 12** Vana, sin Ahiludov nad Tanahom i Megidonom i svim Vet-Sanom, koji je do Sartane pod Jezraelom, od Vet-Sana do Avel-Meola, do preko Jok-Meama;
- 13** Sin Geverov u Ramotu galadskom; imaše sela Jaira sina Manasijinog u Galadu i kraj argovski u Vasanu, šezdeset velikih gradova sa zidovima i prevornicama bronzanim;
- 14** Ahinadav, sin Idov u Mahanajimu;
- 15** Ahimas u Neftalimu; i on beše oženjen kćerju Solomunovom Vasematom;
- 16** Vana sin Husajev u Asiru i u Alotu;
- 17** Josafat sin Farujin u Isaharu;
- 18** Simej sin Ilin u Venijaminu;
- 19** Gever, sin Urijev u zemlji galadskoj, u zemlji Siona cara amorejskog i Oga cara vasanskog; jedan beše pristav u toj zemlji.
- 20** Jude i Izrailja beše mnogo kao peska pokraj mora; i jedjahu i pijahu i veseljahu se.
- 21** A Solomun vladaše svim carstvima od reke do zemlje filistejske i do medje misirske, i donošahu dare i služahu Solomuna svega veka njegovog.
- 22** A hrana Solomunova beše na dan trideset kora belog brašna, i šezdeset kora drugog brašna;
- 23** Dvadeset volova ugojenih i dvadeset s paše, i sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenih ptica.
- 24** Jer on vladaše svuda s ove strane reke od Tapse do Gaze, nad svim carstvima s ove strane reke, i beše miran sa svih strana unaokolo.
- 25** I življahu Juda i Izrailj bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Virsaveje, svega veka Solomunovog.
- 26** I imaše Solomun četrdeset hiljada konja za jaslina za kola svoja, i dvadeset hiljada konjika.
- 27** I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dolažahu za sto cara Solomuna, svaki svog meseca, i ne davahu da čega ponestane.
- 28** A ječam i slamu za konje i za mazge donošahu na mesto gde behu, svaki kako mu beše određeno.
- 29** I Bog dade mudrost Solomunu i razum vrlo velik i srce prostrano kao pesak na bregu morskom.
- 30** Jer mudrost Solomunova beše veća od mudrosti svih istočnih naroda i od sve mudrosti misirske.
- 31** Mudriji beše od svakog čoveka, i od Etana Ezraita i od Emana i od Halkola i od Darde, sinova Maolovih; i razglasi se ime njegovo po svim narodima unaokolo.
- 32** I izgovori tri hiljade priča, i beše pesama njegovih hiljadu i pet.
- 33** Govorio je i o drveću, od kedra na Livanu do isopa koji niče iz zida; govorio je i o stoci i o pticama i o bubinama i o ribama.
- 34** I dolažahu od svih naroda da čuju mudrost Solomunovu, od svih carstava na zemlji, koji čuše za mudrost njegovu.

ПОГЛАВЉЕ 5

- 1** Hiram, car tirski posla sluge svoje k Solomunu čuvši da su ga pomazali za cara na mesto oca njegovog, jer Hiram ljubljaje Davida svagda.
- 2** A Solomun posla ka Hiramu i poruči mu:
- 3** Ti znaš da David, otac moj nije mogao sagraditi dom imenu Gospoda Boga svog od ratova kojima ga opkoliše, dokle ih Gospod ne položi pod noge njegove.
- 4** A sada Gospod Bog moj dao mi je mir od svuda, nemam ni jednog neprijatelja ni zlu smetnju.
- 5** Zato, evo, velim da sagradim dom imenu Gospoda Boga svog, kao što je rekao Gospod Davidu ocu mom govoreći: Sin tvoj, kog ću posaditi mesto tebe na presto tvoj, on će sagraditi dom imenu mom.
- 6** Zato zapovedi sada neka mi naseku drva kedrovih na Livanu, a sluge će moje biti sa slugama tvojim, a platu slugama tvojim daću ti kako god kažeš; jer ti znaš da u nas nema ljudi koji umeju seći drva kao sidonci.
- 7** I kad Hiram ču reči Solomunove, obradova se veoma i reče: Da je blagosloven Gospod danas, koji daje Davidu mudrog sina nad ovim narodom velikim.
- 8** I posla Hiram Solomunu, i poruči: Čuo sam čega radi si slao k meni; ja ću učiniti svu volju tvoju za drva kedrova i za drva jelova.
- 9** Moje će sluge sneti s Livana na more, i ja ću ih povezati u splavove i spustiti morem do mesta koje mi kažeš, i onde ću razvezati, pa ih nosi; a ti ćeš učiniti moju volju i dati hranu čeljadi mojoj.
- 10** I tako davaše Hiram Solomunu drva kedrova i drva jelova, koliko mu beše volja.
- 11** A Solomun davaše Hiramu dvadeset hiljada kora pšenice za hranu čeljadi njegovoj, i dvadeset kora ulja cedjenog; toliko davaše Solomun Hiramu svake godine.
- 12** I Gospod daje mudrost Solomunu kako mu beše obrekao, i beše mir između Hiram i Solomuna, i uhvatiše veru među sobom.
- 13** I odredi Solomun ljude iz svega Izrailja, i bi odredjenih trideset hiljada ljudi.
- 14** I slaše ih na Livan po deset hiljada svakog meseca naizmenice; jedan mesec behu na Livanu a dva meseca kod kuća svojih. A Adoniram beše nad ovim poslanicima.
- 15** I imaše Solomun sedamdeset hiljada nosilaca i osamdeset hiljada tesača u planini,
- 16** Osim nastojnika Solomunovih, koji behu nad tim poslom, tri hiljade i trista, koji upravljahu narodom koji poslovaše taj posao.
- 17** I zapovedi car da snose veliko kamenje, skupoceno kamenje za temelj domu, tesano kamenje.
- 18** I tesahu poslenici Solomunovi i poslenici Hiramovi i Givleji, i pripravljahu drvo i kamenje da se zida dom.

ПОГЛАВЉЕ 6

Četiri stotine i osamdesete godine po izlasku sinova Izrailjevih iz zemlje misirske, četvrte godine carovanja Solomunovog nad Izrailjem, meseca Zifa, a to je drugi mesec, počeo zidati dom Gospodu.

2 A dom što ga zida car Solomun Gospodu beše u dužinu od šezdeset lakata, a u širinu od dvadeset lakata, a u visinu od trideset lakata.

3 I beše trem pred crkvom dvadeset lakata dug, prema širini doma, a deset lakata širok pred domom.

4 I načini prozore na domu iznutra široke, a spolja uske.

- ⁵ I uza zid domu načini hodnike svuda unaokolo uza zid domu oko crkve i svetinje nad svetinjama, i načini kleti svuda unaokolo.
- ⁶ Najdonji hodnik beše pet lakata širok, a srednji šest lakata širok, a treći sedam lakata širok; jer načini zaseke na domu spolja unaokolo, da se grede ne uležu u zid od doma.
- ⁷ A kad zidahu dom, zidahu od kamena, koji dovožahu sasvim pripremljen, te se ni čekić ni sekira niti kakvo orudje gvozdено ne ču u domu kad se zidaše.
- ⁸ Vrata od srednjeg hodnika behu na desnoj strani doma, i izlažahu se na zavojnicu na srednji hodnik, i iz srednjeg na treći.
- ⁹ Tako sazida dom, i dovrši ga, i pokri dom gredama i daskama kedrovim.
- ¹⁰ I načiniše hodnike oko celog doma od pet lakata u visinu svaki, i sastavljahu ih s domom grede kedrove.
- ¹¹ Tada dodje reč Gospodnja Solomunu govoreći:
- ¹² To je dom što gradiš; ako uzideš po mojim uredbama, i ustvoriš moje zakone i uzdržiš sve moje zapovesti hodeći po njima, potvrdiću ti reč svoju, koju sam rekao Davidu ocu tvom.
- ¹³ I stanovaću među sinovima Izrailjevim, i neću ostaviti narod svoj Izrailja.
- ¹⁴ I tako sazida Solomun dom, i dovrši ga.
- ¹⁵ I obloži zidove domu iznutra daskama kedrovim, od poda doma do vrha zidova obloži drvetom iznutra; i pod domu obloži daskama jelovim.
- ¹⁶ I načini pregradu od dvadeset lakata od jedne strane doma do druge od dasaka kedrovih, od poda do vrh zidova; i to načini unutra za šator, za svetinju nad svetinjama.
- ¹⁷ A dom, crkva napred, beše od četrdeset lakata.
- ¹⁸ A po daskama kedrovim unutra u domu behu izrezane jabuke i cvetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne vidjaše nigde kamen.
- ¹⁹ I svetinju nad svetinjama uredi unutra u domu, da se onde namesti kovčeg zaveta Gospodnjeg.
- ²⁰ A svetinja nad svetinjama unutra beše dvadeset lakata duga, i dvadeset lakata široka, i dvadeset lakata visoka, i obloži je čistim zlatom; tako obloži i oltar od kedra.
- ²¹ I tako obloži Solomun dom iznutra čistim zlatom, i zateže zlatne lance pred svetinjom nad svetinjama, koju takodje obloži zlatom.
- ²² I sav dom obloži zlatom; tako i sav oltar pred svetinjom nad svetinjama obloži zlatom.
- ²³ A u svetinji nad svetinjama načini dva heruvima od drveta maslinovog; deset lakata beše visok svaki.
- ²⁴ A od pet lakata beše jedno krilo u heruvima, i od pet lakata beše drugo krilo u heruvima; deset lakata beše od kraja jednog krila do kraja drugog krila.
- ²⁵ Tako i drugi heruvim beše od deset lakata; jedne mere i jedne naprave behu oba heruvima.
- ²⁶ Deset lakata beše visok jedan heruvim, tako i drugi.
- ²⁷ I namesti heruvime usred unutrašnjeg doma, i raširiše heruvimi krila svoja tako da krilo jednog ticaše u jedan zid, a krilo drugog heruvima ticaše u drugi zid, a usred doma ticaše krila jedno u drugo.
- ²⁸ I obloži heruvime zlatom.
- ²⁹ A sve zidove domu unaokolo iskiti rezanim heruvimima i palmama i razvijenim cvetovima iznutra i spolja.
- ³⁰ I pod domu obloži zlatom iznutra i spolja.
- ³¹ I na ulasku u svetinju nad svetinjama načini dvokrilna vrata od drveta maslinovog,

kojima pragovi s dovratnicima behu na pet uglova.

³² I na tim dvokrilnim vratima od drveta maslinovog izreza heruvime i palme i razvijene cvetove, i obloži ih zlatom, i heruvime i palme obloži zlatom.

³³ Tako i na ulasku u crkvu načini pragove od drveta maslinovog na četiri ugla;

³⁴ I vrata dvokrilna od drveta jelovog; na dve se strane otvaraše jedno krilo, i na dve strane otvaraše se drugo krilo.

³⁵ I izreza na njima heruvime i palme i razvijene cvetove, i obloži zlatom sve što beše izrezano.

³⁶ Potom načini trem unutrašnji od tri reda tesanog kamena i jednog reda drveta kedrovog struganog.

³⁷ Četvrte godine meseca Zifa bi postavljen temelj domu Gospodnjem;

³⁸ A jedanaeste godine meseca Vula, koji je osmi mesec, svrši se dom sa svim stvarima svojim i sa svim što mu pripada. Tako ga sazida za sedam godina.

ПОГЛАВЉЕ 7

Potom zida Solomun sebi dom trinaest godina, i svrši ga.

² Sazida i dom iz šume livanske, sto lakata dug i pedeset lakata širok i trideset lakata visok, na četiri reda stupova kedrovih, s gredama kedrovim svrh stupova.

³ I beše pokriven drvetom kedrovim gore na gredama, koje behu na četrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu.

⁴ I prozora behu tri reda, prozor nad prozorom u tri reda.

⁵ I sva vrata i pragovi behu na četiri ugla, i prozori, i jedan prozor beše prema drugom u tri reda.

⁶ I načini trem od stupova, pedeset lakata dug i trideset lakata širok; i taj trem beše spreda, i stupovi i grede behu spreda.

⁷ I načini trem u kome beše presto, gde sudjaše, trem sudski, koji beše obložen kedrom od poda do vrha.

⁸ U njegovoj kući gde življaše beše drugi trem iza onog trema, posao beše isti. Načini dom i kćeri Faraonovoj, kojom se oženi Solomun, kao taj trem.

⁹ Sve ovo beše od skupocenog kamena, tesanog na meru i pilom sečenog, iznutra i spolja, od poda do krova, i spolja do velikog trema.

¹⁰ I temelj beše od kamenja skupocenog, kamenja velikog, od deset lakata i od osam lakata.

¹¹ A odozgo beše kamenje skupoceno na meru tesano i daske kedrove.

¹² I veliki trem unaokolo imaše tri reda kamenja tesanog i jedan red kedrovih brvana, kao trem unutrašnji doma Gospodnjeg i kao trem istog doma.

¹³ I posla car Solomun i pozva Hirama iz Tira.

¹⁴ A on beše sin jedne udovice od plemena Neftalimovog a otac mu beše iz Tira, umetnik bronzarski, vrlo vešt i razuman, te umeše svašta graditi od bronzе; on došav k caru Solomunu izradi mu sav posao.

¹⁵ Sali dva stupa od bronzе, jedan stup beše od osamnaest lakata u visinu, a unaokolo od dvanaest lakata; takav beše i drugi stup.

¹⁶ I načini dva oglavlja da se metnu odozgo na stupove, salivena od bronzе; pet lakata beše visoko jedno oglavlje i pet lakata beše visoko drugo oglavlje.

¹⁷ I pletenice isprepletane i vrpce kao verige načini na oglavlja, koja behu na vrh stupova,

sedam na jedno oghlavlje i sedam na drugo oghlavlje.

18 Tako načini i na stupove i dva reda šipaka na jednu pletenicu unaokolo da pokrivaju oghlavlje koje beše na vrhu; tako načini i na drugom oghlavlju.

19 I na ta dva oghlavlja navrh stupova u tremu behu načinjeni ljljani od četiri lakta.

20 I na dva oghlavlja na dva stupa behu odozgo i prema sredini pod pletenicama šipci, kojih beše dvesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom oghlavlju.

21 I postavi te stupove u tremu crkvenom, i postavivši desni stup nazva ga Jahin, potom postaviše stup levi nazva ga Voas.

22 I navrh stupova namesti izradjeno cveće ljljanovo. I tako svršiše stupove.

23 I sali more; deset lakata beše mu od jednog kraja do drugog, okruglo unaokolo, a pet lakata beše visoko, a unaokolo mu beše trideset lakata.

24 I ispod kraja njegovog behu ispupčene kao jabuke svuda unaokolo po deset na jedan lakat, kojima beše optočeno more unaokolo, dva reda jabuka beše saliveno s njim.

25 I stajaše na dvanaest volova; tri gledahu na sever, tri gledahu na zapad, tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok; a more stajaše na njima odozgo, i zadnja strana svih njih beše unutra.

26 Debljina mu beše s podlanice a kraj mu beše kao kraj u čaše, kao cvet ljljanov, a primaše dve hiljade vata.

27 I načini deset podnožja od bronzе, u dužinu od četiri lakta beše svako podnožje, a u širinu od četiri lakta, a u visinu od tri lakta.

28 A naprava beše u svakog podnožja ovakva: Oplata beše u njih unaokolo, i oplata beše između uglova.

29 A na oplati među uglovima behu lavovi i volovi i heruvimi; a na uglovima beše stupac odozgo, a ispod lavova i volova beše venac kovan.

30 I pod svakim podnožjem behu po četiri točka od bronzе s pločama bronzanim, i na četiri ugla behu kao ramena, i pod svakom umivaonicom behu ta ramena salivena prema svakom vencu.

31 Dubina umivaonici od vrha do dna nad stupcem beše s lakta, i u vrhu beše okrugla kao i stupac koji beše od podrug lakta, i po vrhu joj beše rezano, a oplata joj beše na četiri ugla, ne okrugla.

32 I tako po četiri točka behu pod tom oplatom, i osovine točkovima izlažahu na podnožju, i svaki točak beše visok podrug lakta.

33 I naprava u tih točkova beše kao naprava u točkova kolskih; osovine njihove, glavčine, naplaci i paoci, sve beše liveno.

34 I četiri ramena behu na četiri ugla u svakog podnožja, iz podnožja izlažahu njegova ramena.

35 A odozgo u podnožja beše visine po lakta, koja beše svuda okrugla, i odozgo na podnožju behu strane njegove i oplata koje izlažahu iz njega.

36 I po stranama njegovim i po oplatama njegovim izrezah heruvime, lavove i palme, jedno do drugog uz vence unaokolo.

37 Na taj način načini deset podnožja; sva behu jednako salivena, jedne mere i jedne naprave.

38 I načini deset umivaonica od bronzе; po četrdeset vata uzimaše jedna umivaonica, i svaka umivaonica beše od četiri lakta; po jedna umivaonica stajaše na svakom podnožju od deset podnožja.

39 I namesti pet podnožja na desnoj strani doma, i pet na levoj strani doma, a more

namesti na desnu stranu doma prema istoku s juga.

⁴⁰ Tako načini Hiram umivaonice i lopate i kotliće; i svrši Hiram sav posao koji radi caru Solomunu za dom Gospodnji:

⁴¹ Dva stupa i dva oglavlja okrugla navrh dva stupa, i dve pletenice da pokrivaju ona dva oglavlja okrugla navrh stupova;

⁴² I četiri stotine šipaka na dve pletenice; dva reda šipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva oglavlja okrugla navrh stupova;

⁴³ I deset podnožja, i deset umivaonica na njima;

⁴⁴ I more jedno, i volova dvanaest pod morem;

⁴⁵ I lonce i lopate i kotliće; a svi sudovi što načini Hiram caru Solomunu za dom Gospodnji behu od bronzе ugladjene.

⁴⁶ To je car salivao u ravnici jordanskoj u zemlji ilovači između Sohota i Sartana.

⁴⁷ I Solomun ne izmeri te sudove jer ih beše vrlo mnogo, ne tražiše težinu bronzе.

⁴⁸ Načini Solomun i sve drugo posudje za dom Gospodnji: zlatni oltar, i zlatni sto, na kome stajahu hlebovi postavljeni,

⁴⁹ I pet svećnjaka s desne strane i pet s leve strane pred svetinjom od čistog zlata, cvetove i žiške i usekače od zlata,

⁵⁰ I čaše i viljuške i kotliće, i kadionice i mašice od čistog zlata; i čepovi na vratima unutrašnjeg doma svetinje nad svetinjama, i čepovi na vratima crkvenim behu od zlata.

⁵¹ I tako se svrši sav posao koji uradi car Solomun domu Gospodnjem; i unese Solomun šta beše posvetio David otac njegov srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Gospodnjeg.

ПОГЛАВЉЕ 8

Tada sabra Solomun starešine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova otačkih sinova Izrailjevih, k sebi u Jerusalim da se prenese kovčeg zaveta Gospodnjeg iz grada Davidovog, a to je Sion.

² I skupiše se k caru Solomunu svi ljudi Izrailjevi meseca Etanima na praznika, a to je mesec sedmi.

³ I kad dodjoše sve starešine Izrailjeve, podigoše sveštenici kovčeg;

⁴ I preneseše kovčeg Gospodnji i šator od sastanka i sve sude svete što behu u šatoru; preneseše ih sveštenici i Leviti.

⁵ A car Solomun i sav zbor Izrailjev, koji se sabra k njemu, prinesoše s njim pred kovčegom ovaca i goveda toliko da se ne mogaše ni izbrojati ni proračunati od mnoštva.

⁶ I uneseše sveštenici kovčeg zaveta Gospodnjeg na njegovo mesto, u unutrašnji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

⁷ Jer heruvimima behu raširena krila nad mestom gde će stajati kovčeg, i zaklanjahu heruvimi kovčeg i poluge njegove odozgo.

⁸ I povukoše mu poluge tako da se krajevi vidjahu na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne vidjahu; i onde ostaše do današnjeg dana.

⁹ U kovčegu ne beše ništa osim dve ploče kamene, koje metnu u nj Mojsije na Horivu, kad Gospod učini zavet sa sinovima Izrailjevim pošto izidjoše iz zemlje misirske.

¹⁰ A kad sveštenici izidjoše iz svetinje, oblak napuni dom Gospodnji,

¹¹ Te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka; jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

- 12** Tada reče Solomun: Gospod je rekao da će nastaviti u mraku.
- 13** Sazidah dom Tebi za stan, mesto, da u njemu nastavaš do veka.
- 14** I okrenuvši se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše.
- 15** I reče: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mom i ispunio rukom svojom govoreći:
- 16** Od onog dana kad izvedoh iz Misira narod svoj Izrailja ne izabrah ni jednog grada među svim plemenima Izrailjevim da se sazida dom gde bi bilo ime moje, nego izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.
- 17** I naumi David, otac moj, da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.
- 18** Ali Gospod reče Davidu, ocu mom: Što si naumio saziđati dom imenu mom, dobro si učinio što si to naumio;
- 19** Ali nećeš ti saziđati taj dom, nego sin tvoj, koji će izaći iz bedara tvojih, on će saziđati dom imenu mom.
- 20** I tako ispuni Gospod reč svoju koju reče; jer ustah na mesto oca svog Davida, i sedoh na presto Izrailjev, kao što reče Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.
- 21** I odredih ovde mesto kovčegu u kome je zavet Gospodnji što je učinio s ocima našim kad ih je izveo iz zemlje misirske.
- 22** Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred svim zborom Izrailjevim, i podiže ruke svoje k nebu,
- 23** I reče: Gospode Bože Izrailjev! Nema Boga takvog kakav si Ti gore na nebu ni dole na zemlji, koji čuvaš zavet i milost slugama svojim, koje hode pred Tobom svim srcem svojim;
- 24** Koji si ispunio sluzi svom Davidu, ocu mom, šta si mu rekao; šta si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao što se vidi danas.
- 25** Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, drži sluzi svom Davidu ocu mom šta si mu rekao govoreći: Neće ti nestati čoveka ispred mene koji bi sedeo na prestolu Izrailjevom, samo ako sinovi tvoji ušćuvaju put svoj hodeći preda mnom, kao što si ti hodio preda mnom.
- 26** Sada dakle, Bože Izrailjev, neka se potvrdi reč Tvoja koju si rekao sluzi svom Davidu, ocu mom.
- 27** Ali hoće li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo i nebesa nad nebesima ne mogu Te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom što ga sazidah?
- 28** Ali pogledaj na molitvu sluge svog i na molbu njegovu, Gospode Bože moj, čuj viku i molitvu, kojim Ti se moli danas sluga Tvoj;
- 29** Da budu oči Tvoje otvorene nad domom ovim dan i noć, nad ovim mestom, za koje si rekao: Tu će biti ime moje; da čuješ molitvu kojom će se moliti sluga Tvoj na ovom mestu.
- 30** Čuj molbu sluge svog i naroda svog Izrailja, kojom će se moliti na ovom mestu; čuj s mesta gde stanuješ, s neba, čuj, i smiluj se.
- 31** Kad ko zgreši bližnjemu svom te mu se da zakletva da se zakune, i zakletva dodje pred Tvoj oltar u ovom domu,
- 32** Ti čuj s neba, i učini i sudi slugama svojim, osudjujući krivca i dela njegova obraćajući na njegovu glavu, a pravog pravdajući i plaćajući mu po pravdi njegovoj.
- 33** Kad razbiju neprijatelji Tvoji narod Tvoj Izrailja zato što Ti zgreše, pa se obrate k Tebi i dadu slavu imenu Tvom, i pomole Ti se i zamole Te u ovom domu,
- 34** Ti čuj s neba, i oprosti greh narodu svom Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju koju si dao ocima njihovim.
- 35** Kad se zatvori nebo, te ne bude dažda zato što zgreše Tebi, pa Ti se zamole na ovom

mestu i dadu slavu imenu Tvom, i od greha se svog obrate, kad ih namučiš,

36 Ti čuj s neba, i oprosti greh slugama svojim i narodu svom Izrailju pokazavši im put dobri kojim će hoditi, i pusti dažd na zemlju svoju, koju si dao narodu svom u nasledstvo.

37 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, suša, medljika, skakavci, gusenice, ili kad ga pritesni neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kakvo god zlo, kakva god bolest,

38 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god čoveka ili od svega Tvog naroda Izrailja, ko pozna muku srca svog i podigne ruke svoje u ovom domu,

39 Ti čuj s neba, iz stana svog, i smiluj se i učini i podaj svakome po svim putevima njegovim, koje znaš u srcu njegovom; jer Ti sam znaš srca svih sinova čovečijih;

40 Da Te se boje dokle su god živi na zemlji koju si dao ocima našim.

41 I stranac, koji nije od Tvog naroda Izrailja, nego dodje iz daleke zemlje imena Tvog radi,

42 (Jer će se čuti za ime Tvoje veliko i za ruku Tvoju krepku i mišicu Tvoju podignutu) kad dodje i pomoli se u ovom domu,

43 Ti čuj s neba, iz stana svog, i učini sve za šta poviče k Tebi onaj stranac, da bi poznali ime Tvoje svi narodi na zemlji i bojali se Tebe kao narod Tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime Tvoje prizvano nad ovim domom, koji sazidah.

44 Kad narod Tvoj izidje na vojsku na neprijatelja svog putem kojim Ga pošalješ, i pomole se Gospodu obrativši se ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

45 Čuj s neba molbu njihovu, i podaj im pravicu.

46 Kad Ti zgreše, jer nema čoveka koji ne greši, i razgnevivši se na njih daš ih neprijateljima njihovim, te ih zarobe i odvedu u zemlju neprijateljsku daleko ili blizu,

47 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu Ti se moliti u zemlji onih koji ih zarobiše, i kažu: Sagrašismo i zlo učinismo, skrivismo,

48 I tako se obrate k Tebi svim srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji neprijatelja svojih, koji ih zarobe, i pomole Ti se okrenuvši se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovim, ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

49 Tada čuj s neba, iz stana svog, molbu njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravicu,

50 I oprosti narodu svom šta Ti budu zgrešili, i sve prestupe kojima Ti budu prestupili, i umilostivi im one koji ih zarobe da se smiluju na njih.

51 Jer su Tvoj narod i Tvoje nasledstvo, koje si izveo iz Misira, isred peći gvozdene.

52 Neka budu oči Tvoje otvorene na molbu slugu Tvog i na molbu naroda Tvog Izrailja, i čuj ih kad Te god prizovu.

53 Jer si ih Ti odvojio sebi za nasledstvo od svih naroda na zemlji, kao što si rekao preko Mojsija slugu svog, kad si izveo oce naše iz Misira, Gospode, Gospode!

54 A kad Solomun moleći se Gospodu svrši svu ovu molbu i molitvu, usta ispred oltara Gospodnjeg, gde beše klekao i ruke svoje podigao k nebu;

55 I stojeći blagoslovi sav zbor Izrailjev, glasom velikim govoreći:

56 Blagosloven da je Gospod koji je smirio narod svoj Izrailja, kao što je govorio; nije izostala ni jedna reč od svih dobrih reči Njegovih, koje je govorio preko Mojsija, slugu svog.

57 Da Gospod Bog naš bude s nama kao što je bio s ocima našim, da nas ne ostavi i ne napusti.

58 Nego neka prigne srce naše k sebi da bismo hodili svim putevima Njegovim i držali zapovesti Njegove i uredbe Njegove i zakone Njegove, što je zapovedio ocima našim.

59 I neka budu ove reči moje, kojima se molih Gospodu, blizu Gospoda Boga našeg dan i noć da bi davao pravicu sluzi svom i narodu svom Izrailju u svako doba;

- ⁶⁰ Da bi poznali svi narodi na zemlji da je Gospod sam Bog i da nema drugog.
- ⁶¹ I neka srce vaše bude celo prema Gospodu Bogu našem, da hodite po uredbama Njegovim i držite zapovesti Njegove kao danas.
- ⁶² Tada car i sav Izrailj s njim prinesoše žrtve pred Gospodom.
- ⁶³ I Solomun prinese na žrtvu zahvalnu, koju prinese Gospodu, dvadeset i dve hiljade volova i sto i dvadeset hiljada ovaca. Tako posvetiše dom Gospodnji car i svi sinovi Izrailjevi.
- ⁶⁴ U taj dan posveti car sredinu trema koji je pred domom Gospodnjim, jer onde prinese žrtve paljenice i dare i pretilinu od žrtava zahvalnih; jer bronzani oltar koji beše pred Gospodom beše malen i ne mogaše na nj stati žrtve paljenice i dari i pretilina od žrtava zahvalnih.
- ⁶⁵ I u to vreme praznova Solomun praznik i sav Izrailj s njim, sabor velik od ulaska u Emat do potoka misirskog, pred Gospodom Bogom našim, sedam dana i opet sedam dana, to je četrnaest dana.
- ⁶⁶ A u osmi dan otpusti narod; i blagosloviše cara i otidoše k šatorima svojim radujući se i veseleći se u srcu za sve dobro što učini Gospod Davidu, služi svom i Izrailju, narodu svom.

ПОГЛАВЉЕ 9

A kad Solomun svrši dom Gospodnji i dom carski i sve što željaše Solomun i rad beše načiniti,

- ² Javi se Gospod Solomunu drugi put, kao što mu se beše javio u Gavaonu;
- ³ I reče mu Gospod: Uslišio sam molbu tvoju i molitvu tvoju, kojom si mi se molio; osvetio sam taj dom koji si saziđao da tu namestim ime svoje do veka; i oči će moje i srce moje biti onde vazda.
- ⁴ A ti ako uzideš preda mnom kao je išao David otac tvoj s celim i pravim srcem tvoreći sve što sam ti zapovedio i držeći uredbе moje i zakone moje,
- ⁵ Utvrdiću presto carstva tvog nad Izrailjem vavek, kao što sam kazao Davidu ocu tvom govoreći: Neće ti nestati čoveka na prestolu Izrailjevom.
- ⁶ Ali ako se vi i sinovi vaši odvratite od mene i ne uzdržite zapovesti moje i uredbе moje koje sam vam dao, i otidete i stanete služiti drugim bogovima i klanjati im se,
- ⁷ Tada ću istrebiti Izrailja sa zemlje, koju sam vam dao, i ovaj dom, koji sam posvetio imenu svom, odbaću od sebe, i Izrailj će postati priča i podsmeħ među svim narodima;
- ⁸ A dom ovaj koliko je slavan, ko god prodje mimo nj, začudiće se i zapištaće, i reći će: Zašto učini Gospod ovo od ove zemlje i od ovog doma?
- ⁹ I odgovaraće se: Jer odustaše Gospoda Boga svog, koji izvede oce njihove iz zemlje misirske, i uzeše druge bogove, i klanjaše im se i služiše im; zato pusti na njih Gospod sve ovo zlo.
- ¹⁰ A kad prodje dvadeset godina, u koje saziđa Solomun ova dva doma, dom Gospodnji i dom carski,
- ¹¹ A Hiram, car tirski dade Solomunu drva kedrovih i drva jelovih i zlata koliko mu god volja beše, tada car Solomun dade Hiramu dvadeset gradova u zemlji galilejskoj.
- ¹² I dodje Hiram iz Tira da vidi gradove koje mu dade Solomun, ali ne biše mu po volji.
- ¹³ Pa reče: Kakvi su to gradovi što si mi ih dao, brate? I nazva ih zemlja Kavul; i osta im to ime do danas.

- 14** A Hiram beše poslao caru sto i dvadeset talanata zlata.
- 15** I tako car Solomun odredi ljude, te sazida dom Gospodnji i dom svoj i Milon, i zidove oko Jerusalima, i Asor i Megidon i Gezer.
- 16** Jer Faraon, car misirski, izidje i uze Gezer, i spali ga ognjem i pobi Hananeje koji življahu u gradu, i dade ga u prćiju kćeri svojoj, ženi Solomunovoj.
- 17** A Solomun sazida Gezer i Vet-Oron donji.
- 18** I Valat i Tadmor u pustinji u zemlji,
- 19** I sve gradove u kojima Solomun imaše žitnice, i gradove u kojima mu behu kola, i gradove u kojima mu behu konjici, i šta god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svog.
- 20** I sav narod koji beše ostao od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, koji ne behu od sinova Izrailjevih,
- 21** Sinove njihove, koji behu ostali iza njih u zemlji kojih ne mogaše sinovi Izrailjevi istrebiti, njih Solomun nagna da plaćaju danak i robuju do današnjeg dana.
- 22** A od sinova Izrailjevih ne učini ni jednog robom, nego behu vojnici i sluge njegove i knezovi, vojvode njegove, i zapovednici nad kolima njegovim i nad konjicima njegovim.
- 23** I beše glavnih nastojnika nad poslom Solomunovim pet stotina i pedeset, koji upravljahu narodom koji radjaše posao.
- 24** A kći Faraonova preseli se iz grada Davidovog u dom svoj, koji joj sazida. Tada sazida i Milon.
- 25** I Solomun prinošaše tri puta na godinu žrtve paljenice i žrtve zahvalne na oltaru koji načini Gospodu, i kadjaše na oltaru koji beše pred Gospodom, kad svrši dom.
- 26** I ladje načini car Solomun u Esion-Gaveru, koji je kod Elota na bregu crvenog mora u zemlji edomskoj.
- 27** I posla Hiram na tim ladjama sluge svoje, ladjare vešte moru, sa slugama Solomunovim;
- 28** I dodjoše u Ofir, i uzeše odande zlata četiri stotine i dvadeset talanata, i donesoše caru Solomunu.

ПОГЛАВЉЕ 10

A carica savska ču glas o Solomunu i o imenu Gospodnjem, i dodje da ga iskuša zagonetkama.

- 2** I dodje u Jerusalem sa silnom pratnjom, s kamilama koje nošahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i došavši k Solomunu govori s njim o svemu što joj beše u srcu.
- 3** I Solomun joj odgovori na sve reči njene; ne beše od cara sakriveno ništa da joj ne bi odgovorio.
- 4** A kad carica savska vide svu mudrost Solomunovu i dom koji beše sazidao,
- 5** I jela na stolu njegovom i stanove sluga njegovih i dvorbu dvorana njegovih i odelo njihovo, i peharnike njegove i žrtve njegove paljenice koje prinošaše u domu Gospodnjem, ona dodje izvan sebe;
- 6** Pa reče caru: Istina je šta sam čula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.
- 7** Ali ne hteh verovati šta se govoraše dokle ne dodje i vidim svojim očima; a gle, ni pola mi nije kazano; tvoja mudrost i dobrota nadvišuje glas koji sam slušala.
- 8** Blago ljudima tvojim, blago slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slušaju mudrost tvoju.

- ⁹ Da je blagosloven Gospod Bog tvoj kome si omileo, te te posadi na presto Izrailjev; jer Gospod ljubi Izrailja uvek, i postavi te carem da sudiš i deliš pravicu.
- ¹⁰ Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragog kamenja: nikada više ne dodje toliko takvih mirisa koliko dade carica savska caru Solomunu.
- ¹¹ I ladje Hiramove, koje donošahu zlato iz Ofira, donesoše iz Ofira vrlo mnogo drveta almugima i dragog kamenja.
- ¹² I načini car od tog drveta almugima zagradu u domu Gospodnjem i u domu carskom i harfe i psaltire za pevače; nikada se više nije dovezlo takvog drveta almugima niti se videlo do današnjeg dana.
- ¹³ A car Solomun dade carici savskoj šta god zažele i zaiska osim onog šta joj dade sam po mogućstvu cara Solomuna. Po tom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.
- ¹⁴ A zlata što dohodjaše Solomunu svake godine, beše šest stotina i šezdeset i šest talanata,
- ¹⁵ Osim onog što dohodjaše od trgovaca i onih koji prodavahu mirise i od svih careva arapskih i upravitelja zemaljskih.
- ¹⁶ I car Solomun načini dvesta štitova od kovanog zlata, šest stotina sikala zlata dajući na jedan štit:
- ¹⁷ I tri stotine malih štitova od kovanog zlata, po tri mine zlata dajući na svaki štit; i ostavi ih car u domu od šume livanske.
- ¹⁸ I načini car velik presto od slonove kosti, i obloži ga čistim zlatom.
- ¹⁹ Šest basamaka beše u prestola, i vrh okrugao beše ozad na prestolu i ručice behu s obe strane sedišta, i dva lava stajahu pokraj tih ručica.
- ²⁰ I dvanaest lavova stajahu na šest basamaka otud i odovud. Ne bi takav načinjen ni u kome carstvu.
- ²¹ I svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun behu zlatni, i svi sudovi u domu od šume livanske behu od čistog zlata; od srebra ne beše ništa; srebro beše ništa za vremena Solomunovog.
- ²² Jer car imaše ladje tarsiske na moru s ladjama Hiramovim: jedan put u tri godine vraćahu se ladje tarsiske donoseći zlato i srebro, slonove kosti, majmune i paune.
- ²³ Tako car Solomun beše veći od svih careva zemaljskih bogatstvom i mudrošću.
- ²⁴ I iz cele zemlje tražahu da vide Solomuna, da čuju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce.
- ²⁵ I donošahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oružje i mirise i konje i mazge, svake godine.
- ²⁶ Tako nakupi Solomun kola i konjika, i imaše hiljadu i četiri stotine kola i dvanaest hiljada konjika, koje razredi po gradovima, gde mu behu kola, i kod sebe u Jerusalimu.
- ²⁷ I učini car, te u Jerusalimu beše srebra kao kamenja, i kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.
- ²⁸ I dovodjahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimahu trg različan za cenu.
- ²⁹ I dolažahu kola iz Misira po šest stotina sikala srebra, a konj po sto i pedeset. I tako svi carevi hetejski i carevi sirski dobijahu konje preko njih.

Ali car Solomun ljubljaje mnoge žene tudjinke osim kćeri Faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke,

² Od ovih naroda za koje beše rekao Gospod sinovima Izrailjevim: Ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer će zaneti srce vaše za svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljubeći ih.

³ Te imaje žena carica sedam stotina, i tri stotina inoča; i žene njegove zanesoš srce njegovo.

⁴ I kad ostare Solomun, žene zanesoš srce njegovo za tudjim bogovima; i srce njegovo ne bi celo prema Gospodu Bogu njegovom kao što je bilo srce Davida, oca njegovog.

⁵ I Solomun hodjaše za Astarotom, boginjom sidonskom, i za Melhomom, gadom amonskim.

⁶ I činjaše Solomun šta beše zlo pred Gospodom, i ne hodjaše sasvim za Gospodom kao David, otac njegov.

⁷ Tada sagradi Solomun visinu Hemosu, gadu moavskom, na gori prema Jerusalimu, i Molohu gadu amonskom.

⁸ Tako učini svim ženama tudjinkama, te kadjahu i prinošahu žrtve svojim bogovima.

⁹ A Gospod se razgnevi na Solomuna što se odvratilo srce njegovo od Gospoda Boga Izrailjevog, koji mu se beše javio dva puta,

¹⁰ I beše mu zapovedio da ne ide za drugim bogovima, a on ne održa šta mu Gospod zapovedi.

¹¹ I reče Gospod Solomunu: Što se to nadje na tebi, i nisi držao zavet moj ni uredbe moje, koje sam ti zapovedio, zato ću otrgnuti od tebe carstvo i daću ga sluzi tvom.

¹² Ali za tvog veka neću to učiniti radi Davida oca tvog; nego ću ga otrgnuti iz ruke sina tvog.

¹³ Ali neću otrgnuti svo carstvo; jedno ću pleme dati sinu tvom radi Davida slugu svog i radi Jerusalima, koji izabrah.

¹⁴ I podiže Gospod protivnika Solomunu, Adada Idumejca, koji beše od carskog roda u Idumeji.

¹⁵ Jer kad David beše u Idumeji i Joav vojvoda dodje da pokopa pobijene, pobi sve muškinje u Idumeji.

¹⁶ Jer Joav osta onde šest meseci sa svim Izrailjem dokle ne pobi sve muškinje u Idumeji.

¹⁷ Tada uteče Adad s nekoliko Idumejaca, sluga oca svog, i otide u Misir; a Adad beše tada dete.

¹⁸ I otišavši iz Madijana dodjoše u Faran; i uzevši sa sobom ljudi iz Farana dodjoše u Misir k Faraonu, caru misirskom, koji mu dade kuću i odredi mu hranu, i dade mu i zemlje.

¹⁹ I Adad nadje veliku milost u Faraona, te ga oženi sestrom žene svoje, sestrom carice Tahpenese.

²⁰ I sestra Tahpenesina rodi mu sina Genuvata, kog othrani Tahpenesa na dvoru Faraonovom, i beše Genuvat na dvoru Faraonovom među sinovima Faraonovim.

²¹ A kad Adad ču u Misiru da je David počinuo kod otaca svojih i da je umro Joav vojvoda, reče Adad Faraonu: Pusti me da idem u svoju zemlju.

²² A Faraon mu reče: A šta ti je malo kod mene, te hoćeš da ideš u svoju zemlju? A on reče: Ništa; ali me pusti.

²³ Podiže mu Bog još jednog protivnika, Rezona sina Elijadinog, koji beše pobegao od gospodara svog Adad-Ezera, cara sovskeg.

²⁴ I skupivši k sebi ljude posta starešina od čete kad ih David ubi; potom otišavši u

Damask ostaše onde i ovladaše Damaskom.

²⁵ I beše protivnik Izrailjev svega veka Solomunovog, i to osim zla koje činjaše Adad; i mržaše na Izrailja carujući u Siriji.

²⁶ I Jerovoam sin Navatov, Efraćanin iz Saride, čija mati beše po imenu Seruja žena udovica, sluga Solomunov, podiže se na cara.

²⁷ A ovo bi uzrok zašto se podiže na cara: Solomun gradjaše Milon i zazidjivaše prolom grada Davida, oca svog;

²⁸ A Jerovoam beše krepak i hrabar; zato videći Solomun mladića da nastaje za poslom postavi ga nad svim podanicima doma Josifovog.

²⁹ Pa u to vreme kad Jerovoam otide iz Jerusalima, nadje ga na putu Ahija Silomljanin, prorok imajući na sebi novu haljinu, i behu njih dvojica sami u polju.

³⁰ I Ahija uze novu haljinu koja beše na njemu, i razdre je na dvanaest komada.

³¹ I reče Jerovoamu: Uzmi deset komada; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Evo istrgnuću carstvo iz ruke Solomunove, i daću tebi deset plemena.

³² Samo će jedno pleme ostati njemu radi sluge mog Davida i radi grada Jerusalima, koji izabrah izmedju svih plemena Izrailjevih.

³³ Jer ostaviše mene i pokloniše se Astaroti, boginji sidonskoj i Hemosu bogu moavskom i Melhomu bogu sinova Amonovih, i ne hodiše putevima mojim čineći što je pravo preda mnom, uredbe moje i zakone moje, kao David otac njegov.

³⁴ Ali neću uzeti carstvo iz ruku njegovih, nego ću ga ostaviti neka vlada dokle je god živ Davida radi sluge svog, kog izabrah, koji je držao zapovesti moje i uredbe moje.

³⁵ Nego ću uzeti carstvo iz ruku sina njegovog, i daću tebi od njega deset plemena.

³⁶ A sinu ću njegovom dati jedno pleme da bude videlo Davidu sluzi mom vazda preda mnom u gradu Jerusalimu, koji izabrah da u njemu namestim ime svoje.

³⁷ Tebe ću, dakle, uzeti da caruješ nad svim šta ti duša želi, i bićeš car nad Izrailjem.

³⁸ I ako uzaslušaš sve što ti zapovedim, i uzideš mojim putevima i uščiniš što je pravo preda mnom, držeći uredbe moje i zapovesti moje, kao što je činio David sluga moj, biću s tobom i sazidaću ti tvrd dom, kao što sam sazidao Davidu, i daću ti Izrailja.

³⁹ I mučiću seme Davidovo zato, ali ne svagda.

⁴⁰ Zato tražaše Solomun da ubije Jerovoama; ali se Jerovoam podiže i pobeže u Misir k Sisaku, caru misirskom, i bi u Misiru dokle ne umre Solomun.

⁴¹ A ostala dela Solomunova i šta je god činio, i mudrost njegova, nije li to zapisano u knjizi dela Solomunovih?

⁴² A carova Solomun u Jerusalimu nad svim Izrailjem četrdeset godina.

⁴³ I počinu Solomun kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davida, oca svog; a Rovoam, sin njegov, zacari se na njegovo mesto.

ПОГЛАВЉЕ 12

Tada otide Rovoam u Sihem; jer se onde skupi sav Izrailj da ga zacare.

² A Jerovoam, sin Navatov, koji još beše u Misiru pobegavši onamo od cara Solomuna, kad ču, on još osta u Misiru.

³ Ali poslaše i dozvaše ga. Tako Jerovoam i sav zbor Izrailjev dodjoše i rekoše Rovoamu govoreći:

⁴ Tvoj je otac metnuo na nas težak jaram; nego ti sada olakšaj ljutu službu oca svog i teški jaram koji je metnuo na nas, pak ćemo ti služiti.

- ⁵ A on im reče: Idite, pa do tri dana dodjite opet k meni. I narod otide.
- ⁶ Tada car Rovoam učini veće sa starcima koji stajaše pred Solomunom, ocem njegovim dok beše živ, i reče: Kako savetujete da odgovorim narodu?
- ⁷ A oni mu odgovoriše govoreći: Ako danas ugodiš narodu i poslušáš ih i odgovoriš im lepim rečima, oni će ti biti sluge svagda.
- ⁸ Ali on ostavi savet što ga savetovaše starci, i učini veće sa mladićima, koji odrastoše s njim i koji stajahu pred njim.
- ⁹ I reče im: Šta vi savetujete da odgovorimo narodu, koji mi rekoše govoreći: Olakšaj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac?
- ¹⁰ Tada mu odgovoriše mladići koji odrastoše s njim, i rekoše: Ovako kaži narodu što ti reče: Tvoj je otac metnuo na nas težak jaram, nego nam ti olakšaj; ovako im reci: Moj je mali prst deblji od bedara oca mog.
- ¹¹ Otac je moj metnuo na vas težak jaram, a ja ću još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljivim bičevima.
- ¹² A treći dan dodje Jerovoam i sav narod k Rovoamu, kako im beše kazao car rekavši: Dodjite opet k meni do tri dana.
- ¹³ I car odgovori oštro narodu ostavivši savet što ga savetovaše starci;
- ¹⁴ I reče im kako ga savetovaše mladići govoreći: Moj je otac metnuo na vas težak jaram, a ja ću još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljivim bičevima.
- ¹⁵ I car ogлуši se naroda, jer Gospod beše tako uredio da bi potvrdio reč svoju što je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu, sinu Navatovom.
- ¹⁶ A kad vide sav Izrailj gde ih se car ogлуši, odgovori narod caru govoreći: Kakav deo mi imamo s Davidom? Nemamo nasledstvo sa sinom Jesejevim. U šatore svoje, Izrailju! A ti Davide, sad gledaj svoju kuću. Tako otide Izrailj u šatore svoje.
- ¹⁷ Samo nad sinovima Izrailjevim, koji življahu po gradovima Judinim, zacari se Rovoam.
- ¹⁸ I car Rovoam posla Adorama koji beše nad dankom; ali ga sav Izrailj zasu kamenjem, te pogibe; a car Rovoam brže sede na kola, te pobeže u Jerusalem.
- ¹⁹ Tako otpade Izrailj od doma Davidovog do današnjeg dana.
- ²⁰ I kad ču sav Izrailj da se vratio Jerovoam, poslavši dozvaše ga na skupštinu, i postaviše ga carem nad svim Izrailjem. Ne prista za domom Davidovim ni jedno pleme osim samog plemena Judinog.
- ²¹ A rovoam došav u Jerusalem sazva sav dom Judin i pleme Venijaminovo, sto i osamdeset hiljada odabranih vojnika, da zavojšte na dom Izrailjev da povrate carstvo Rovoamu, sinu Solomunovom.
- ²² Ali dodje reč Božja Semeju, čoveku Božijem, govoreći:
- ²³ Kaži Rovoamu sinu Solomunovom caru Judinom i svemu domu Judinom i Venijaminovom i ostalom narodu, i reci:
- ²⁴ Ovako veli Gospod: Ne idite, i ne bijte se s braćom svojom, sinovima Izrailjevim; vratite se svak svojoj kući, jer sam ja naredio tako da bude. I oni poslušашe reč Gospodnju i vrativši se otidoše kako Gospod reče.
- ²⁵ Potom sazida Jerovoam Sihem u gori Jefremovoj i naseli se u njemu; a posle otide odande i sazida Fanuil.
- ²⁶ I reče Jerovoam u srcu svom: Može se carstvo povratiti domu Davidovom.
- ²⁷ Ako ovaj narod stane ići u Jerusalem da prinosi žrtve u domu Gospodnjem, srce će se narodu obratiti ka gospodaru njegovom Rovoamu, caru Judinom, te će me ubiti, i

povratit će se k Rovoamu caru Judinom.

28 Zato car smisli, te načini dva teleta od zlata, pa reče narodu: Ne treba više da idete u Jerusalim; evo bogova tvojih, Izrailju, koji su te izveli iz zemlje misirske.

29 I namesti jedno u Vetilju, a drugo namesti u Danu.

30 I to bi na greh, jer narod idjaše k jednome do Dana.

31 I načini kuću na visini, i postavi sveštenike od prostog naroda koji ne behu od sinova Levijevih.

32 I učini Jerovoam praznik osmog meseca petnaestog dana, kao što je praznik u zemlji Judinoj, i prinese žrtve na oltaru; tako učini i u Vetilju prinoseći žrtve teocima koje načini; i postavi u Vetilju sveštenike visinama koje načini.

33 I petnaestog dana osmog meseca, koji beše smislio u srcu svom, prinošaše žrtve na oltaru koji načini u Vetilju, i praznovaše praznik sa sinovima Izrailjevim, i pristupi ka oltaru da kadi.

ПОГЛАВЉЕ 13

A gle, čovek Božji dodje iz zemlje Judine s rečju Gospodnjom u Vetilj, kad Jerovoam stajaše kod oltara da kadi.

2 I povika put oltara rečju Gospodnjom govoreći: Oltare! Oltare! Ovako veli Gospod: Evo, rodiće se sin domu Davidovom po imenu Josija, koji će na tebi klati sveštenike visina, koji kade na tebi, i ljudske će kosti spaliti na tebi.

3 I učini znak istog dana govoreći: Ovo je znak da je Gospod to rekao: Eto, oltar će se raspasti i prosuće se pepeo što je na njemu.

4 A kad car Jerovoam ču reči čoveka Božijeg koje vikaše oltaru vetiljskom, pruži ruku svoju s oltara govoreći: Držite ga! Ali usahnu mu ruka koju pruži na nj, i ne mogaše je povratiti k sebi.

5 A oltar se raspade, i prosu se pepeo s oltara po znaku koji učini čovek Božji rečju Gospodnjom.

6 Tada car reče čoveku Božijem: Pripadni ka Gospodu Bogu svom, i pomoli se za me da mi se povрати ruka. I čovek se Božji pomoli Gospodu, i povрати se caru ruka, i posta kao što je bila.

7 I reče car čoveku Božijem: Hodi sa mnom kući mojoj, i potkrepi se, i daću ti dar.

8 Ali čovek Božji reče caru: Da mi daš po kuće svoje, ne bih išao s tobom niti bih jeo hleba ni vode pio u ovom mestu.

9 Jer mi je tako zapovedio svojom rečju Gospod govoreći: Ne jedi hleba ni pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim otideš.

10 I otide drugim putem, a ne vrati se onim kojim beše došao u Vetilj.

11 A u Vetilju življaše jedan stari prorok, kome dodje sin njegov i pripovedi sve što učini prorok Božji onaj dan u Vetilju, i reči koje reče caru; i pripovediše sinovi tog proroka ocu svom.

12 A otac im reče: Kojim je putem otišao? I pokazaše sinovi put kojim otide čovek Božji koji beše došao iz zemlje Judine.

13 A on reče sinovima svojim: Osamarite mi magarca. I osamariše mu magarca, te usede na nj.

14 I podje za čovekom Božjim, i nadje ga a on sedi pod hrastom, pa mu reče: Jesi li ti čovek Božji što dodje iz zemlje Judine? On mu odgovori: Ja sam.

- 15** A on mu reče: Hodi sa mnom mojoj kući da jedeš hleba.
- 16** Ali on odgovori: Ne mogu se vratiti s tobom ni ići s tobom; niti ću jesti hleba ni piti vode s tobom u ovom mestu.
- 17** Jer mi je rečeno rečju Gospodnjom: Ne jedi hleba ni pij vode onde, niti se vraćaj putem kojim otideš.
- 18** A on mu reče: i ja sam prorok kao ti, i andjeo Gospodnji reče mi rečju Gospodnjom govoreći: Vрати ga sa sobom u svoju kuću neka jede hleba i pije vode. Ali mu slaga.
- 19** I vrati se s njim, te jede hleba u njegovoj kući i pi vode.
- 20** A kad sedjahu za stolom, dodje reč Gospodnja proroku koji ga beše vratio;
- 21** I povika na čoveka Božjeg koji beše došao iz zemlje Judine, i reče: Ovako veli Gospod: Što nisi poslušao reč Gospodnju, i nisi držao zapovest koju ti je zapovedio Gospod Bog tvoj,
- 22** Nego si se vratio i jeo hleba i pio vode na mestu za koje ti je rekao: Ne jedi hleba ni pij vode; zato neće tvoje telo doći u grob tvojih otaca.
- 23** I pošto se prorok kog beše vratio najede hleba i pošto se napi, osamari mu magarca.
- 24** A kad otide, udesi ga lav na putu i zakla ga. I telo njegovo ležашe na putu i magarac stajaše kod njega; takodje i lav stajaše kod tela.
- 25** I gle, ljudi prolazeći videše telo gde leži na putu i lava gde stoji kod tela, i došavši javiše u gradu u kome življaše stari prorok.
- 26** A kad to ču prorok koji ga beše vratio s puta, reče: Ovo je čovek Božji, koji ne poslušа reči Gospodnje, zato ga dade Gospod lavu da ga rastrgne i usmrti po reči Gospodnjoj koju mu reče.
- 27** I reče sinovima svojim govoreći: Osamarite mi magarca. I osamariše.
- 28** I otišavši, nadje telo gde leži na putu, i magarca i lava gde stoje kod tela: Lav ne beše izjeo telo ni magarca rastrgao.
- 29** Tada prorok podiže telo čoveka Božijeg, i metnuv ga na magarca, odnese ga natrag, i dodje u grad stari prorok da ga ožali i pogrebe.
- 30** I metnu telo u svoj grob, i plakahu nad njim govoreći: Jaoh brate!
- 31** A pošto ga pogrebe, reče sinovima svojim govoreći: Kad umrem, pogrebite me u grobu gde je pogreben čovek Božji, pokraj kostiju njegovih metnite kosti moje.
- 32** Jer će se zacelo zbiti šta je ogласio po reči Gospodnjoj za oltar vetiljski i za sve kuće visina koje su po gradovima samarijskim.
- 33** Pošto ovo bi, opet se Jerovoam ne vrati sa svog zlog puta; nego opet načini iz prostog naroda sveštenike visinama; ko god hoćашe, tome on posvećivaše ruke i taj postajaše sveštenik visinama.
- 34** I to bi na greh domu Jerovoamovom da bi se istrebio i da bi ga nestalo sa zemlje.

ПОГЛАВЉЕ 14

U to vreme razbole se Avija, sin Jerovoamov.

- 2** I Jerovoam reče ženi svojoj: Ustani i preobuci se da te ne poznadu da si žena Jerovoamova; pa idi u Silom. Eto, onde je Ahija prorok, koji mi je kazao da ću biti car nad ovim narodom.
- 3** I ponesi deset hlebova i kolača i žban meda, pa otidi k njemu; on će ti kazati šta će biti od deteta.
- 4** I učini tako žena Jerovoamova, i ustavši otide u Silom i udje u kuću Ahijinu. Ahija, pak,

ne mogaše videti, jer mu oči behu potamnele od starosti.

⁵ Ali Gospod reče Ahiji: Eto ide žena Jerovoamova da te pita za sina svog, jer je bolestan; ti joj kaži to i to; a kad ona dodje učiniće se da je druga.

⁶ I Ahija čuvši šuštanje nogu njenih kad udje na vrata, reče: Hodi, ženo Jerovoamova; što se činiš da si druga? Ja sam poslan k tebi da ti zlo kažem.

⁷ Idi, reci Jerovoamu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Što sam te podigao izmedju naroda i postavio te vodjom narodu svom Izrailju,

⁸ I otrvši carstvo od doma Davidovog dadoh tebi, a ti ne bi kao sluga moj David, koji je držao zapovesti moje i hodio za mnom svim srcem svojim čineći samo što je pravo preda mnom;

⁹ Nego si radio gore od svih koji biše pre tebe, i otišao si i načinio sebi druge bogove i likove livene da bi me dražio, pa si me bacio na ledja svoja;

¹⁰ Zato, evo, ja ću pustiti zlo na dom Jerovoamov, i istrebiću Jerovoamu i ono što mokri uza zid, i uhvaćenog i ostavljenog u Izrailju, i dom ću Jerovoamov omesti kao što se mete da ga ne ostane ništa.

¹¹ Ko Jerovoamov pogine u gradu, izješće ga psi, a ko pogine u polju, izješće ga ptice nebeske; jer Gospod reče.

¹² A ti ustani, idi kući svojoj; i kad stupiš nogama svojim u grad, odmah će umreti dete.

¹³ I sav će Izrailj plakati za njim, i pogrepšće ga; jer će on sam od doma Jerovoamovog doći u grob, jer se na njemu samom u domu Jerovoamovom nadje nešto dobra pred Gospodom Bogom Izrailjevim.

¹⁴ A Gospod će podignuti sebi cara nad Izrailjem, koji će istrebiti dom Jerovoamov u onaj dan; da, šta? Sad već.

¹⁵ I udariće Gospod Izrailja da će se zaljuljati kao što se ljulja trska u vodi, i iščupaće Izrailja iz ove dobre zemlje, koji je dao ocima njihovim, i razasuće ih daleko preko reke zato što načiniše sebi lugove gneveći Gospoda.

¹⁶ I napustiće Izrailja za grehe Jerovoamove, kojima je grešio i na greh naveo Izrailja.

¹⁷ Tada usta žena Jerovoamova i otide i dodje u Tersu; i kad stupi na prag kućni umre dete.

¹⁸ I pogreboše ga i sav Izrailj plaka za njim po reči Gospodnjoj, koju reče preko sluge svog Ahije proroka.

¹⁹ A ostala dela Jerovoamova, kako je vojevao i kako je carovao, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih.

²⁰ A carova Jerovoam dvadeset i dve godine; i počinu kod otaca svojih, a Nadav, sin njegov zacari se na njegovo mesto.

²¹ A Rovoam, sin Solomunov, carovaše nad Judom; beše Rovoamu četrdeset i jedna godina kad poče carovati, i carova sedamnaest u Jerusalimu gradu, koji izabra Gospod izmedju svih plemena Izrailjevih da onde namesti ime svoje. Materi njegovoj beše ime Nama Amonka.

²² I Juda činjaše što je zlo pred Gospodom; i gresima svojim kojim grešahu dražiše Ga većma nego oci njihovi svim što činiše.

²³ Jer i oni načiniše sebi visine i stupove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom.

²⁴ A beše i adžuvana u zemlji, i činjahu sve gadove naroda koje beše isterao Gospod ispred sinova Izrailjevih.

²⁵ A pete godine carovanja Rovoamovog dodje Sisak, car misirski, na Jerusalim.

²⁶ I uze blago iz doma Gospodnjeg i blago iz doma carevog, sve to uze; i uze sve štitove zlatne koje je načinio Solomun.

²⁷ I na njihovo mesto načini car Rovoam štitove od bronzе, i predade ih starešinama nad stražarima, koji čuvahu vrata doma carevog.

²⁸ I kad car idjaše u dom Gospodnji, nošahu ih stražari, a posle ih opet ostavljahu u riznicu svoju.

²⁹ A ostala dela Rovoamova, i sve što je činio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

³⁰ A beše rat izmedju Rovoama i Jerovoama jednako.

³¹

I počinu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom, A ime materi njegovoj beše Nama Amonka. A na mesto njegovo zacari se Avijam, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 15

A osamnaeste godine carovanja Jerovoama, sina Navatovog, zacari se Avijam nad Judom.

² I carova tri godine u Jerusalimu. A materi mu beše ime Maha, kći Avesalomova.

³ On hodjaše u svim gresima oca svog, koje je činio pred njim, i ne beše srce njegovo celo prema Gospodu Bogu njegovom kao srce Davida, oca njegovog.

⁴ Ali radi Davida dade mu Gospod Bog njegov videlo u Jerusalimu podigavši sina njegovog nakon njega i utvrdivši Jerusalim;

⁵ Jer je David činio što je pravo pred Gospodom niti je odstupio od svega što mu je zapovedio svega veka svog osim stvari s Urijom Hetejinom.

⁶ A rat beše izmedju Rovoama i Jerovoama do njegovog veka.

⁷ A ostala dela Avijamova i sve što je činio nije li zapisano u dnevniku careva Judinih? A beše rat izmedju Avijama i Jerovoama.

⁸ I Avijam počinu kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davidovom, a na njegovo mesto zacari se Asa, sin njegov.

⁹ Godine dvadesete carovanja Jerovoama nad Izrailjem, zacari se Asa nad Judom.

¹⁰ Četrdeset i jednu godinu carova u Jerusalimu. A materi mu beše ime Maha, kći Avesalomova.

¹¹ I tvoraše Asa što je pravo pred Gospodom kao David otac mu.

¹² Jer istrebi adžuvane iz zemlje i ukinu sve gadne bogove koje behu načinili oci njegovi.

¹³ I mater svoju Mahu svrže s vlasti, jer ona načini idola u lugu; i Asa izlomi idola i sažeže na potoku Kedronu.

¹⁴ Ali visine ne biše oborene; ali srce Asino beše celo prema Gospodu svega veka njegovog.

¹⁵ I unese u dom Gospodnji šta beše posvetio otac njegov i šta on posveti, srebro i zlato i sudove.

¹⁶ I beše rat izmedju Ase i Vase, cara Izrailjevog, svega veka njihovog.

¹⁷ Jer Vasa, car Izrailjev izidje na Judu i stade zidati Ramu da ne da nikome otići k Asi, caru Judinom, ni od njega doći.

¹⁸ Ali Asa uzevši sve srebro i zlato što beše ostalo u riznici Gospodnjoj i u riznici doma carevog dade ga slugama svojim, i posla ih car Asa Ven-Adadu sinu Tavriona sina Esionovog, caru sirskom, koji stanovaše u Damasku, i poruči:

- 19** Vera je izmedju mene i tebe, izmedju oca tvog i oca mog; evo šaljem ti dar, srebro i zlato; hajde, pokvari veru koju imaš sa Vasom carem Izrailjevim, eda bi otišao od mene.
- 20** I posluša Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve i pokori Ijon i Dan i Avel Vetmahu i sav Hinerot i svu zemlju Neftalimovu.
- 21** A kad Vasa to ču, presta zidati Ramu, i vrati se u Tersu.
- 22** Tada car Asa sazva sav narod Judin, nikoga ne izuzimajući; te odnesoše kamenje iz Rame i drva, čim zidaše Vasa, i od njega sazida car Asa Gevu Venijaminovu i Mispu.
- 23** A ostala sva dela Asina i sva junaštva njegova, i šta je god činio i koje je gradove sagradio, nije li sve zapisano u dnevniku careva Judinih? Ali u starosti svojoj bolovaše od nogu.
- 24** I Asa počinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida, oca svog. A na njegovo mesto zacari se Josafat, sin njegov.
- 25** A Nadav, sin Jerovoamov, poče carovati nad Izrailjem druge godine carovanja Asinog nad Judom; i carova nad Izrailjem dve godine.
- 26** I činjaše što je zlo pred Gospodom hodeći putem oca svog i u grehu njegovom, kojim navede na greh Izrailja.
- 27** I podiže na nj bunu Vasa, sin Ahijin od doma Isaharovog i ubi ga Vasa kod Givetona, koji beše filistejski, kad Nadav i sav Izrailj behu opkolili Giveton.
- 28** I tako ga ubi Vasa treće godine carovanja Asinog nad Judom, i zacari se na njegovo mesto.
- 29** A kad se zacari, pobi sav dom Jerovoamov, i ne ostavi ni jedne dušu od roda Jerovoamovog dokle sve ne istrebi po reči Gospodnjoj, koju reče preko sluge svog Ahije Silomljanina.
- 30** Za grehe Jerovoamove, kojima je grešio i kojima je na greh naveo Izrailja, i za draženje kojim je dražio Gospoda Boga Izrailjevog.
- 31** A ostala dela Nadavova i sve što je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?
- 32** I beše rat izmedju Ase i Vase cara Izrailjevog svega veka njihovog.
- 33** Treće godine carovanja Asinog nad Judom zacari se Vasa, sin Ahijin nad svim Izrailjem u Tersu, i carova dvadeset i četiri godine.
- 34** I činjaše što je zlo pred Gospodom hodeći putem Jerovoamovim i u grehu njegovom, kojim navede na greh Izrailja.

ПОГЛАВЉЕ 16

- 1** dodje reč Gospodnja Juju, sinu Ananijevom za Vasu govoreći:
- 2** Što te podigoh iz praha i postavih vodjom narodu svom Izrailju, a ti ideš putem Jerovoamovim i navodiš na greh narod moj Izrailja da me gnevi gresima svojim,
- 3** Evo, ja ću zatrti nasledje Vasino i nasledje doma njegovog, i učiniću s domom tvojim kao s domom Jerovoama, sina Navatovog.
- 4** Ko Vasin pogine u gradu, izješće ga psi, a ko pogine u polju, izješće ga ptice nebeske.
- 5** A ostala dela Vasina i šta je činio, i junaštvo njegovo, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?
- 6** I počinu Vasa kod otaca svojih, i bi pogreben u Tersu; a na njegovo mesto zacari se Ila, sin njegov.
- 7** I tako preko proroka Juja, sina Ananijevog dodje reč Gospodnja protiv Vase i doma

njegovog za sve zlo što učini pred Gospodom gneveći Ga delima svojih ruku, te bi kao dom Jerovoamov, i zato što ga pobi.

⁸ Dvadeset šeste godine carovanja Asinog nad Judom zacari se Ila, sin Vasin nad Izrailjem, i carova dve godine u Tersi.

⁹ A sluga njegov Zimrije, starešina nad polovinom kola, diže bunu na Ilu, kad pijaše u Tersi i opi se u kući Arse, koji upravljaše domom njegovim u Tersi.

¹⁰ I dodje Zimrije i ubi ga i pogubi ga dvadeset osme godine carovanja Asinog nad Judom, i zacari se na njegovo mesto.

¹¹ A čim se zacari i sede na presto svoj, pobi sav dom Vasin, ne ostavi mu ni što uza zid mokri, i rodbinu njegovu i prijatelje njegove.

¹² Tako Zimrije zatre sav dom Vasin po reči Gospodnjoj koju reče za Vasu preko Juja proroka,

¹³ Za sve grehe Vaseline i za grehe Ile, sina njegovog, kojima grešiše i kojima na greh navodiše Izrailja gneveći Gospoda Boga Izrailjevog taštinama svojim.

¹⁴ A ostala dela Ilina i sve što je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

¹⁵ Godine dvadeset sedme carovanja Asinog nad Judom zacari se Zimrije, i carova sedam dana u Tersi; a narod tada stajaše u logoru kod Givetona, koji beše filistejski.

¹⁶ I narod što beše u logoru kad ču da je Zimrije digao bunu i cara ubio, isti dan sav Izrailj u logoru postavi carem nad Izrailjem Amrija vojvodu.

¹⁷ I Amrije i sav Izrailj s njim otidoše od Givetona i opkoliše Tersu.

¹⁸ A Zimrije kad vide gde osvojiše grad, otide u dvor carski, i zapali nad sobom dvor carski, te pogibe,

¹⁹ Za grehe svoje kojima je grešio čineći što je zlo pred Gospodom, hodeći putem Jerovoamovim i u grehu njegovom, kojim je grešio navodeći na greh Izrailja.

²⁰ A ostala dela Zimrijeva i buna koju podiže, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

²¹ Tada se razdeli narod Izrailjev na dvoje: Polovina naroda prista za Tivnijom, sinom Ginatovim da ga učini carem, a druga polovina prista za Amrijem.

²² Ali narod koji prista za Amrijem bi jači od naroda koji prista za Tivnijom sinom Gonatovim. I umre Tivnija, a carova Amrije.

²³ Trideset prve godine carovanja Asinog nad Judom poče carovati Amrije nad Izrailjem, i carova dvanaest godina; u Tersi carova šest godina.

²⁴ I kupi goru samarijsku od Semera za dva talanta srebra, i sagradi grad na gori, i nazva grad koji sagradi Samarija po imenu Semera gospodara od gore.

²⁵ A Amrije činjaše što je zlo pred Gospodom, i gore činjaše od svih koji behu pre njega.

²⁶ Jer hodjaše svim putevima Jerovoama sina Navatovog i u grehu njegovom, kojim je naveo na greh Izrailja gneveći Gospoda Boga Izrailjevog taštinama svojim.

²⁷ A ostala dela Amrijeva i sve što je činio, i junaštva koja je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

²⁸ I počinu Amrije kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji; a na njegovo se mesto zacari Ahav sin njegov.

²⁹ I Ahav, sin Amrije, poče carovati nad Izrailjem trideset osme godine carovanja Asinog nad Judom, i carova Ahav sin Amrije nad Izrailjem u Samariji dvadeset i dve godine.

³⁰ I činjaše Ahav, sin Amrije, što je zlo pred Gospodom, više od svih koji behu pre njega.

³¹ I malo mu beše što hodjaše u gresima Jerovoama, sina Navatovog, nego se još oženi Jezaveljom, kćerju Etvala cara sidonskog, i otide, te služaše Valu i klanjaše mu se.

- ³² I načini oltar Valu u domu Valovom koji sazida u Samariji.
- ³³ I načini Ahav gaj, i učini Ahav više od svih careva Izrailjevih koji behu pre njega, da bi razgnevio Gospoda Boga Izrailjevog.
- ³⁴ Za njegovog vremena Hil Vetiljanin sazida Jerihon. Na Avironu prvincu svom osnova ga, a na Seguvu mezimcu svom metnu mu vrata po reči Gospodnjoj, koju reče preko Isusa sina Navinog.

ПОГЛАВЉЕ 17

Tada reče Ahavu Ilija Tesvićanin, jedan od naseljenika galadskih: Tako da je živ Gospod Bog Izrailjev, pred kojim stojim, ovih godina neće biti rose ni dažda dokle ja ne kažem.

² Potom dodje njemu reč Gospodnja govoreći:

³ Idi odavde, i obrati se na istok, i sakrij se kod potoka Horata prema Jordanu.

⁴ I iz onog potoka pij, a gavranima sam zapovedio da te hrane onde.

⁵ I on otide i učini po reči Gospodnjoj, i otišavši stani se kod potoka Horata, koji je prema Jordanu.

⁶ I onde mu gavrani donošahu hleba i mesa jutrom i večerom, a iz potoka pijaše.

⁷ Ali posle godinu dana presahnu potok, jer ne beše dažda u zemlji.

⁸ Tada dodje njemu reč Gospodnja govoreći:

⁹ Ustani, idi u Sareptu sidonsku, i sedi onde; evo zapovedio sam onde ženi udovici da te hrani.

¹⁰ I ustavši otide u Sareptu; i kad dodje na vrata gradska, gle, žena udovica kupljaše onde drva; i on je dozva i reče joj: Donesi mi malo vode u sudu da se napijem.

¹¹ I ona podje da donese; a on je viknu i reče: Donesi mi i hleba malo.

¹² A ona reče: Tako da je živ Gospod Bog tvoj, nemam pečenog hleba do grst brašna u zdeli i malo ulja u krčagu; i eto kupim drvaca da otidem i zgotovim sebi i sinu svom, da pojedemo, pa onda da umremo.

¹³ A Ilija reče joj: Ne boj se, idi, zgotovi kako si rekla; ali umesi prvo meni jedan kolačić od toga, i donesi mi, pa posle gotovi sebi i sinu svom.

¹⁴ Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Brašno se iz zdele neće potrošiti niti će ulja u krčagu nestati dokle ne pusti Gospod dažda na zemlju.

¹⁵ I ona otide i učini kako reče Ilija; i jede i ona i on i dom njen godinu dana;

¹⁶ Brašno se iz zdele ne potroši niti ulja u krčagu nesta po reči Gospodnjoj, koju reče preko Ilije.

¹⁷ A posle toga razbole se sin ženi domaćici, i bolest njegova bi vrlo teška, tako da izdahnu.

¹⁸ I ona reče Iliji: Šta je tebi do mene, čoveče Božji? Jesi li došao k meni da spomeneš bezakonje moje i da mi umoriš sina?

¹⁹ A on joj reče: Daj mi sina svog. I uzevši ga iz naručja njenog odnese ga u gornju klet, gde on sedjaše, i položi ga na postelju svoju.

²⁰ Tada zavapi ka Gospodu i reče: Gospode Bože moj, zar si i ovu udovicu kod koje sam gost tako ucvelio umorivši joj sina?

²¹ I pruživši se nad detetom tri puta zavapi ka Gospodu govoreći: Gospode Bože moj, neka se povrati u dete duša njegova.

²² I Gospod usliši glas Ilijin, te se povrati u dete duša njegova, i ožive.

²³ A Ilija uzevši dete snese ga iz gornje kleti u kuću, i dade ga materi njegovoj, i reče Ilija: Vidi, živ je tvoj sin.

²⁴ A žena reče Iliji: Sada znam da si čovek Božji i da je reč Gospodnja u tvojim ustima istina.

ПОГЛАВЉЕ 18

Posle mnogo vremena, treće godine, dodje reč Gospodnja Iliji govoreći: Idi, pokaži se Ahavu, i pustiću dažd na zemlju.

² I otide Ilija da se pokaže Ahavu, i beše velika glad u Samariji.

³ I Ahav dozva Avdiju, koji beše upravitelj dvora njegovog; a Avdija se bojaše Gospoda veoma.

⁴ Jer kad Jezavelja ubijaše proroke Gospodnje, uze Avdija sto proroka, i sakri ih, po pedeset u jednu pećinu, i hrani ih hlebom i vodom.

⁵ I reče Ahav Avdiji: Podji po zemlji na izvore i na potoke, eda bismo našli trave da sačuvamo u životu konje i mazge, da nam ne izgine stoka.

⁶ I podeliše medju se zemlju kuda će ići; Ahav otide jednim putem sam, a Avdija otide drugim putem sam.

⁷ A kad Avdija beše na putu, gle, srete ga Ilija; i on ga pozna, i pade ničice, i reče: Jesi li ti, gospodaru moj Ilija?

⁸ A on mu reče: Ja sam; idi, kaži gospodaru svom: Evo Ilije.

⁹ A on reče: Šta sam zgrešio, da slugu svog predaš u ruke Ahavu da me pogubi?

¹⁰ Tako da je živ Gospod Bog tvoj, nema naroda ni carstva kuda nije slao gospodar moj da te traže; i rekoše: Nema ga. A on zakle carstva i narode da te ne mogu da nadju.

¹¹ A ti sada kažeš: Idi, kaži gospodaru svom: Evo Ilije.

¹² A kad ja otidem od tebe, duh će te Gospodnji odneti, a ja neću znati kuda; pa da otidem i prokažem Ahavu, a on da te ne nadje, ubiće me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti svoje.

¹³ Nije li kazano gospodaru mom šta sam učinio kad Jezavelja ubijaše proroke Gospodnje? Kako sakrih stotinu proroka Gospodnjih, po pedeset u jednu pećinu, i hranih ih hlebom i vodom.

¹⁴ A ti sada kažeš: Idi, kaži gospodaru svom: Evo Ilije. Ubiće me.

¹⁵ A Ilija reče: Tako da je živ Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, danas ću mu se pokazati.

¹⁶ Tada otide Avdija pred Ahava, i kaza mu; i Ahav otide pred Iliju.

¹⁷ A kad vide Ahav Iliju, reče mu Ahav: Jesi li ti onaj što nesreću donosiš na Izrailja?

¹⁸ A on reče: Ne donosim ja nesreću na Izrailja, nego ti i dom oca tvog ostavivši zapovesti Gospodnje i pristavši za Valima.

¹⁹ Nego sada pošalji i saberi k meni svega Izrailja na goru karmilsku, i četiri stotine i pedeset proroka Valovih i četiri stotine proroka iz luga, koji jedu za stolom Jezaveljinim.

²⁰ I posla Ahav k svim sinovima Izrailjevim, i sabra one proroke na goru karmilsku.

²¹ Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i reče: Dokle ćete hramati na obe strane? Ako je Gospod Bog, idite za Njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni reči.

²² A Ilija reče narodu: Ja sam sam ostao prorok Gospodnji; a proroka Valovih ima četiri stotine i pedeset.

- ²³ Dajte nam dva junca, i neka oni izaberu sebi jednog, i neka ga iseku na komade i metnu na drva, ali oganj da ne podmeću; a ja ću prigotoviti drugog junca, i metnuću ga na drva, ali oganj neću podmetati.
- ²⁴ Tada prizovite ime svojih bogova, a ja ću prizvati ime Gospodnje, pa koji se Bog odazove ognjem onaj neka je Bog. I sav narod odgovori i reče: Dobro reče.
- ²⁵ Potom reče Ilija prorocima Valovim: Izaberite sebi jednog junca i prigotovite ga prvo, jer je vas više; i prizovite ime bogova svojih, ali ognja ne podmećite.
- ²⁶ I uzeše junca, kog im dade, i prigotoviše, i stadoše prizivati ime Valovo od jutra do podne govoreći: Vale, usliši nas! Ali nikakvog glasa ni koga da odgovori. I skakahu oko oltara, koji načiniše.
- ²⁷ A kad bi u podne, stade im se rugati Ilija govoreći: Vičite većma; jer je on bog! Valja da se nešto zamislio, ili je u poslu, ili na putu, ili može biti spava, da se probudi.
- ²⁸ A oni stadoše vikati glasno, i parati se nožima i šilima po svom običaju, dokle ih krv ne obli.
- ²⁹ A kad dodje podne, stadoše prorokovati dokle dodje vreme da se prinese dar, ali nikakvog glasa ni koga da odgovori, ni koga da čuje.
- ³⁰ Tada reče Ilija svemu narodu: Pristupite k meni. I pristupi k njemu sav narod. Tada on opravi oltar Gospodnji koji beše razvaljen.
- ³¹ I uze Ilija dvanaest kamena prema broju plemena sinova Jakova, kome dodje reč Gospodnja govoreći: Izrailj će ti biti ime.
- ³² I načini od tog kamenja oltar u ime Gospodnje, i oko oltara iskopa opkop širok da bi se mogle posejati dve mere žita.
- ³³ I namesti drva, i junca isečenog na komade metnu na drva.
- ³⁴ I reče: Napunite četiri vedra vode, i izlijte na žrtvu i na drva. Pa opet reče: Učinite još jednom. I učiniše još jednom. Pa opet reče: Učinite i trećom. I učiniše trećom,
- ³⁵ Te voda poteče oko oltara, i napuni se opkop vode.
- ³⁶ A kad bi vreme da se prinese žrtva, pristupi Ilija prorok i reče: Gospode Bože Avramov, Isakov i Izrailjev, neka danas poznadu da si Ti Bog u Izrailju i ja da sam Tvoj sluga, i da sam po Tvoj reči učinio sve ovo.
- ³⁷ Usliši me, Gospode, usliši me, da bi poznao ovaj narod da si Ti Gospode Bog, kad opet obratiš srca njihova.
- ³⁸ Tada pade oganj Gospodnji i spali žrtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i vodu u opkopu popi.
- ³⁹ A narod kad to vide sav popada ničice, i rekoše: Gospod je Bog, Gospod je Bog.
- ⁴⁰ Tada im reče Ilija: Pohvatajte te proroke Valove da ni jedan ne uteče. I pohvataše ih, i Ilija ih odvede na potok Kison, i pokla ih onde.
- ⁴¹ I reče Ilija Ahavu: Idi, jedi i pij, jer dolazi veliki dažd.
- ⁴² I otide Ahav da jede i pije; a Ilija se pope na vrh Karmila, i saže se k zemlji i metnu lice svoje medju koljena svoja.
- ⁴³ A momku svom reče: Idi, pogledaj put mora. A on otišavši pogleda, pa reče: Nema ništa. I reče mu: Idi opet sedam puta.
- ⁴⁴ A kad bi sedmi put, reče: Eno, mali oblak kao dlan čovečiji diže se od mora. Tada reče: Idi, reci Ahavu: Preži i idi, da te ne uhvati dažd.
- ⁴⁵ U tom se zamračí nebo od oblaka i vetra, i udari veliki dažd. A Ahav sedavši na kola

otide u Jezrael.

⁴⁶ A ruka Gospodnja dodje nad Iliju, i on opasavši se otrča pred Ahavom dokle dodje u Jezrael.

ПОГЛАВЉЕ 19

A Ahav pripovedi Jezavelji sve što je učinio Ilija i kako je sve proroke isekao mačem.

² Tada Jezavelja posla glasnike k Iliji i poruči mu: Tako da učine bogovi i tako da dodadu, ako sutra u ovo doba ne učinim od tebe šta je od koga god tih.

³ A on videći to usta i otide duše svoje radi, i dodje u Virsaveju Judinu, i onde ostavi momka svog.

⁴ A sam otide u pustinju dan hoda; i došav sede pod smreku, i zažele da umre, i reče: Dosta je već, Gospode, primi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih.

⁵ Potom leže i zaspao pod smrekom. A gle, andjeo taknu ga i reče mu: Ustani, jedi.

⁶ A on pogleda, i gle, čelo glave mu hleb na ugljenu pečen i krčag vode. I jede i napi se, pa leže opet.

⁷ A andjeo Gospodnji dodje opet drugom, i taknu ga govoreći: Ustani, jedi, jer ti je put dalek.

⁸ A on ustavši jede i napi se; potom okrepivši se onim jelom ide četrdeset dana i četrdeset noći dokle dodje na goru Božju Horiv.

⁹ A onde udje u jednu pećinu i zanoći u njoj; i gle, reč Gospodnja dodje mu govoreći: Šta ćeš ti tu, Ilija?

¹⁰ A on reče: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavet Tvoj, Tvoje oltare razvališe, i proroke Tvoje pobiše mačem; a ja ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu.

¹¹ A On reče: Izidji i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prolazaše, a pred Gospodom velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše; ali Gospod ne beše u vetru; a iza vetra dodje trus; ali Gospod ne beše u trusu;

¹² A iza trusa dodje oganj; ali Gospod ne beše u ognju. A iza ognja dodje glas tih i tanak.

¹³ A kad to ču Ilija, zakloni lice svoje plaštom i izašav stade na vratima od pećine. I gle, dodje mu glas govoreći: Šta ćeš ti tu, Ilija?

¹⁴ A on reče: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavet Tvoj, Tvoje oltare razvališe, i proroke Tvoje pobiše mačem; a ja ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu.

¹⁵ Tada mu reče Gospod: Idi, vrati se svojim putem u pustinju damaštansku, i kad dodješ pomaži Azaila za cara nad sirijom.

¹⁶ A Juja, sina Nimsijinog, pomaži za cara nad Izrailjem, a Jelisija, sina Safatovog iz Avel-Meole pomaži za proroka mesto sebe.

¹⁷ Jer ko uteče od mača Azailovog njega će pogubiti Juj; a ko uteče od mača Jujevog njega će pogubiti Jelisije.

¹⁸ Ali sam ostavio u Izrailju sedam hiljada, koji ni jedan ne saviše kolena pred Valom, niti ga ustima svojim celivaše.

¹⁹ I otide od njega i nadje Jelisija, sina Safatovog gde ore, i dvanaest jarmova pred njim, a sam beše kod dvanaestog; i idući mimo nj Ilija baci na nj plašt svoj.

²⁰ A on ostavi volove, i otrča za Ilijom i reče: Da celujem oca svog i mater svoju; pa ću ići

za tobom. A on mu reče: Idi, vrati se, jer šta sam ti učinio?

²¹ I on se vrati od njega, i uze jaram volova i zakla ih, i na drvima od pluga skuva meso i dade ga narodu, te jedoše; potom ustavši otide za Ilijom i služaše mu.

ПОГЛАВЉЕ 20

A Ven-Adad car sirski skupi vojsku svoju, i imaše sa sobom trideset i dva cara, i konje i kola; i otišavši opkoli Samariju i stade je biti.

² I posla poslanike k Ahavu, caru Izrailjevom u grad,

³ I poruči mu: Ovako veli Ven-Adad: Srebro tvoje i zlato tvoje moje je, tako i žene tvoje i tvoji lepi sinovi moji su.

⁴ A car Izrailjev odgovori i reče: Kao što si rekao, gospodaru moj care, ja sam tvoj i sve što imam.

⁵ A poslanici opet dodjoše i rekoše: Ovako veli Ven-Adad: Poslao sam k tebi i poručio: Srebro svoje i zlato svoje i žene svoje i sinove svoje da mi daš.

⁶ Zato ću sutra u ovo doba poslati slugе svoje k tebi da pregledaju kuću tvoju i kuće sluga tvojih, i šta ti je god milo, oni će uzeti i odneti.

⁷ Tada dozva car Izrailjev sve starešine zemaljske i reče: Gledajte i vidite kako ovaj traži zlo; jer posla k meni po mene i po sinove moje i po srebro moje i po zlato moje, i ja mu ne branih.

⁸ A sve starešine i sav narod rekoše mu: Ne slušaj ga i ne pristaj.

⁹ I reče poslanicima Ven-Adadovim: Kažite caru gospodaru mom: Što si prvo poručio sluzi svom sve ću učiniti; ali ovo ne mogu učiniti. Tako otidoše poslanici i odnesoše mu taj odgovor.

¹⁰ A Ven-Adad posla k njemu i poruči: Tako da mi učine bogovi i tako dodadu! Neće biti dosta praha od Samarije da svemu narodu koji ide za mnom dopadne po jedna grst.

¹¹ A car Izrailjev odgovori i reče: Kažite: Neka se hvali onaj koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje.

¹² A kad on to ču pijući s carevima pod šatorima, reče slugama svojim: Dižite se. I digoše se na grad.

¹³ Tada gle, pristupi jedan prorok k Ahavu caru Izrailjevom, i reče: Ovako veli Gospod: Vidiš li sve ovo mnoštvo? Evo, ja ću ti ga dati u ruke danas da poznaš da sam ja Gospod.

¹⁴ A Ahav reče: Preko koga? A on reče: Ovako veli Gospod: Preko momaka knezova zemaljskih. Opet reče: Ko će zametnuti boj? A on reče: Ti.

¹⁵ Tada prebroja momke knezova zemaljskih, i beše ih dvesta i trideset i dva; posle njih prebroja sav narod, sve sinove Izrailjeve, i beše ih sedam hiljada.

¹⁶ I izidjoše u podne; a Ven-Adad pijući opi se u šatorima s trideset i dva cara koji mu dodjoše u pomoć.

¹⁷ I izidjoše prvo momci knezova zemaljskih; a Ven-Adad posla, i javiše mu i rekoše: Izidjoše ljudi iz Samarije.

¹⁸ A on reče: Ako su izašli mira radi, pohvatajte ih žive; ako su izašli na boj, pohvatajte ih žive.

¹⁹ I izidjoše iz grada momci knezova zemaljskih, i vojska za njima.

²⁰ I svaki ubi s kojim se sukobi, te Sirci pobegoše, a Izrailjci ih poteraše. I Ven-Adad, car sirski pobeže na konju s konjicima.

²¹ I car Izrailjev izidje i pobi konje i kola, i učini velik pokolj medju Sircima.

- 22** Potom dodje prorok k caru Izrailjevom i reče mu: Idi, budi hrabar; i promisli i vidi šta ćeš činiti, jer će do godine opet doći car sirski na te.
- 23** A caru sirskom rekoše sluge njegove: Njihovi su bogovi gorski bogovi, zato nas nadjačaše; nego da se bijemo s njima u polju, za celo ćemo ih nadjačati.
- 24** Učini dakle ovako: Ukloni te careve s mesta njihovih, i postavi vojvode mesto njih.
- 25** Pa skupi vojsku kakva je bila ona koja je izginula, i konje kakvi su bili oni konji, i kola kao ona kola; pa da se pobijemo s njima u polju; zacelo ćemo ih nadjačati. I poslušaj ih, i učini tako.
- 26** A kad prodje godina, Ven-Adad prebroja Sirce, i podje u Afek da vojuje na Izrailja.
- 27** A sinovi Izrailjevi prebrojaše se, i ponesavši hrane izidjoše pred njih. I stadoše u logor sinovi Izrailjevi prema njima, kao dva mala stada koza, a Sirci behu prekrilili zemlju.
- 28** Tada dodje čovek Božji, i progovori caru Izrailjevom, i reče: Ovako veli Gospod: Što Sirci rekoše da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski, zato ću ti dati u ruke sve ovo mnoštvo veliko da znate da sam ja Gospod.
- 29** I stajahu u logoru jedni prema drugima sedam dana; a sedmog dana pobiše se, i sinovi Izrailjevi pobiše Siraca sto hiljada pešaka u jedan dan.
- 30** A ostali pobegoše u grad Afek, i pade zid na dvadeset i sedam hiljada ljudi koji behu ostali. I Ven-Adad pobegav u grad udje u najtajniju klet.
- 31** A sluge mu rekoše: Evo čuli smo da su carevi doma Izrailjevog milostivi carevi; da vežemo kostret oko sebe i da metnemo uzice sebi oko vratova, pa da izidjemo pred cara Izrailjevog, da ako ostavi u životu dušu tvoju.
- 32** I vezaše kostret oko sebe, i metnuše uzice sebi oko vratova, i dodjoše k caru Izrailjevom i rekoše: Sluga tvoj Ven-Adad veli: Ostavi u životu dušu moju. A on reče: Je li još živ? Brat mi je.
- 33** A ljudi uzeše to za dobar znak, i odmah da bi ga uhvatili za reč rekoše: Brat je tvoj Ven-Adad. A on reče: Idite, dovedite ga. Tada Ven-Adad izidje k njemu; a on ga posadi na svoja kola.
- 34** Tada mu reče Ven-Adad: Gradove koje je uzeo otac moj tvom ocu, vratiću, i načini sebi ulice u Damasku kao što je otac moj učinio u Samariji. A on odgovori: S tom verom otpustiću te. I učini veru s njim, i otpusti ga.
- 35** Tada jedan izmedju sinova proročkih reče drugom po reči Gospodnjoj: Bij me. Ali ga onaj ne hte biti.
- 36** A on mu reče: Što ne poslušaj glas Gospodnji, zato, evo kad otideš od mene, lav će te zaklati. I kad otide od njega, sukobi ga lav i zakla ga.
- 37** Opet, našav drugog reče mu: Bij me. A onaj ga izbi i izrani ga.
- 38** Tada otide prorok i stade na put kuda će car proći, i nagrdi se pepelom po licu.
- 39** A kad car prolažaše, on viknu cara i reče: Tvoj sluga beše izašao u boj, a jedan došavši dovede mi čoveka i reče: Čuvaj ovog čoveka; ako li ga nestane, biće tvoja duša za njegovu dušu, ili ćeš platiti talanat srebra.
- 40** A kad tvoj sluga imaše posla tamo amo, njega nesta. Tada mu reče car Izrailjev: To ti je sud, sam si odsudio.
- 41** A on brže ubrisa pepeo s lica, i car Izrailjev pozna ga da je jedan od proroka.
- 42** A on mu reče: Ovako veli Gospod: Što si pustio iz ruku čoveka kog sam ja osudio da se istrebi, duša će tvoja biti za njegovu dušu i narod tvoj za njegov narod.
- 43** I otide car Izrailjev kući svojoj zlovoljan i ljutit, i dodje u Samariju.

ПОГЛАВЉЕ 21

A posle ovih stvari dogodi se: Navutej Jezraeljanin imaše vinograd u Jezraelu do dvora Ahava cara samarijskog.

² I reče Ahav Navuteju govoreći: Daj mi svoj vinograd da načinim od njega vrt za zelje, jer je blizu dvora mog; a ja ću ti dati za nj bolji vinograd, ili ako voliš, daću ti u novcu šta vredi.

³ A Navutej reče Ahavu: Sačuvaj Bože da bih ti dao nasledstvo otaca svojih.

⁴ Tada Ahav dodje kući zlovoljan i ljutit radi reči koju mu reče Navutej Jezraeljanin govoreći: Ne dam ti nasledstvo otaca svojih. I leže na postelju svoju, i okrenu lice svoje na stranu, i ne jede hleba.

⁵ Tada dodje k njemu Jezavelja, žena njegova i reče mu: Zašto je duša tvoja zlovoljna te ne jedeš hleba?

⁶ A on joj reče: Jer govorih s Navutejem Jezraeljaninom i rekoh mu: Daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voliš, daću ti drugi vinograd za taj. A on reče: Ne dam ti svoj vinograd.

⁷ Tada mu reče Jezavelja žena njegova: Ti li si car nad Izrailjem? Ustani, jedi hleba i budi veseo. Ja ću ti dati vinograd Navuteja Jezraeljanina.

⁸ I napisa knjigu na ime Ahavovo, i zapečati je pečatom njegovim i posla knjigu starešinama i glavarima koji behu u gradu njegovom, koji nastavahu s Navutejem.

⁹ A u knjizi napisa ovo: Oglasite post, i posadite Navuteja medju glavare narodne.

¹⁰ I postavite dva nevaljala čoveka prema njemu, pa neka zasvedoče na nj govoreći: Hulio si na Boga i na cara. Tada ga izvedite i zaspite kamenjem, da pogine.

¹¹ I učiniše ljudi onog grada, starešine i glavari, koji življahu u gradu njegovom, kako im zapovedi Jezavelja, kako beše napisano u knjizi koju im posla.

¹² I oglasiše post, i posadiše Navuteja medju glavare narodne.

¹³ I dodjoše dva nevaljala čoveka, i stadoše prema njemu; i svedočiše na Navuteja ti nevaljali ljudi pred narodom govoreći: Navutej je hulio na Boga i na cara. I izvedoše ga iza grada, i zasuše ga kamenjem, te pogibe.

¹⁴ Potom poslaše k Jezavelji i poručiše joj: Zasut je kamenjem Navutej, i poginuo je.

¹⁵ A kad Jezavelja ču da je Navutej zasut kamenjem i poginuo, reče Ahavu Jezavelja: Ustani, uzmi vinograd Navuteja Jezraeljanina, koji ti ne hte dati za novce, jer Navutej nije živ nego je umro.

¹⁶ A kad ču Ahav da je umro Navutej, usta i podje u vinograd Navuteja Jezraeljanina da ga uzme.

¹⁷ Ali dodje reč Gospodnja k Iliji Tesvićaninu govoreći:

¹⁸ Ustani, izidji na susret Ahavu, caru Izrailjevom, koji sedi u Samariji; eno ga u vinogradu Navutejevom, kuda je otišao da ga uzme.

¹⁹ I reci mu i kaži: Ovako veli Gospod: Nisi li ubio i nisi li prisvojio? Pa mu kaži i reci: Ovako veli Gospod: Kako psi lizaše krv Navutejevu, tako će lizati psi i tvoju krv.

²⁰ A Ahav reče Iliji: Nadje li me neprijatelju moj? A on reče: Nadjoh, jer si se prodao da činiš zlo pred Gospodom.

²¹ Evo, pustiću zlo na te, i uzeću nasledje tvoje, i istrebiću Ahavu i ono što uza zid mokri, i uhvaćenog i ostavljenog u Izrailju.

²² I učiniću s domom tvojim kao s domom Jerovoama, sina Navatovog i kao sa domom Vase, sina Ahijinog, što si me gnevio i što si naveo na greh Izrailja.

²³ Takodje i za Jezavelju reče Gospod govoreći: Psi će izjesti Jezavelju ispod zidova jezraelskih.

- ²⁴ Ko Ahavov pogine u gradu izješće ga psi, a ko pogine u polju izješće ga ptice nebeske.
- ²⁵ I ne bi takvog kao Ahav, koji se prodade da čini šta je zlo pred Gospodom, jer ga podgovaraše žena njegova Jezavelja.
- ²⁶ I poćini vrlo grdna dela idući za gadnim bogovima sasvim kao što ćiniše Amoreji, koje izagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.
- ²⁷ A kad Ahav ću te reći, razdre haljine svoje, i priveza kostret oko tela svog, i pošćaše, i spavaše u kostreti, i hodjaše polagano.
- ²⁸ I dodje reć Gospodnja Iliji Tesvićaninu govoreći:
- ²⁹ Jesi li video kako se Ahav ponizio preda mnom? Zato što se tako ponizio preda mnom, neću pustiti ono zlo za njegovog života; nego za sina njegovog pustiću ono zlo na dom njegov.

ПОГЛАВЉЕ 22

- I** prodjoše tri godine bez rata izmedju Siraca i Izrailjaca.
- ² A treće godine dodje Josafat, car Judin k caru Izrailjevom.
- ³ I reće car Izrailjev slugama svojim: Ne znate li da je naš Ramot u Galadu? A mi ne radimo da ga uzmemo iz ruku cara sirske.
- ⁴ I reće Josafatu: Hoćeš li ići sa mnom na vojsku na Ramot galadski? A Josafat reće caru Izrailjevom: Ja kao ti, narod moj kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji.
- ⁵ Još reće Josafat caru Izrailjevom: Upitaj danas šta će Gospod reći.
- ⁶ Tada car Izrailjev sabra oko četiri stotine proroka, i reće im: Hoću li ići na vojsku na Ramot galadski ili ću se okaniti? A oni rekoše: Idi, jer će ga Gospod dati u ruke caru.
- ⁷ A Josafat reće: Ima li tu još koji prorok Gospodnji da ga pitamo?
- ⁸ A car Izrailjev reće Josafatu: Ima još jedan ćovek, preko kog bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne proriće dobra nego zlo; to je Miheja, sin Jemlin. A Josafat reće: Neka car ne govori tako.
- ⁹ Tada car Izrailjev dozva jednog dvoranina, i reće mu: Brže dovedi Miheju, sina Jemlinog.
- ¹⁰ A car Izrailjev i Josafat car Judin sedjahu svaki na svom prestolu obućeni u carske haljine na poljani kod vrata samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.
- ¹¹ I Sedekija, sin Hananin, načini sebi gvozdene rogove, i reće: Ovako veli Gospod: Ovim ćeš pobosti Sirce dokle ih ne istrebiš.
- ¹² Tako i svi proroci prorokovahu govoreći: Idi na Ramot galadski, i bićeš srećan, jer će ga Gospod dati caru u ruke.
- ¹³ A poslanik koji otide da dozove Miheju reće mu govoreći: Evo, proroci proriću svi jednim glasom dobro caru; neka i tvoja reć bude kao reć njihova, govori dobro.
- ¹⁴ A Miheja reće: Tako da je živ Gospod, govoriću ono što mi Gospod kaže.
- ¹⁵ I kad dodje k caru, reće mu car: Miheja! Hoćemo li ići na vojsku na Ramot galadski ili ćemo se okaniti? A on mu reće: Idi, bićeš srećan, jer će ga Gospod dati caru u ruke.
- ¹⁶ A car mu reće: Koliko ću te puta zaklinjati da mi ne govoriš nego istinu u ime Gospodnje?
- ¹⁷ Tada reće: Videh sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira; jer reće Gospod: Ovi nemaju gospodara; neka se vrata svak svojoj kući s mirom.
- ¹⁸ Tada reće car Izrailjev Josafatu: Nisam li ti rekao da mi neće prorokovati dobra nego zlo?

- 19** A Miheja mu reče: Zato čuj reč Gospodnju; videh Gospoda gde sedi na prestolu svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i s leve strane.
- 20** I reče Gospod: Ko će prevariti Ahava da otide i padne kod Ramota galadskog? I jedan reče ovo a drugi ono.
- 21** Tada izidje jedan duh i stavši pred Gospoda reče: Ja ću ga prevariti. A Gospod mu reče: Kako?
- 22** Odgovori: Izaći ću i biću lažljiv duh u ustima svih proroka njegovih. A Gospod mu reče: Prevarićeš ga i nadvladaćeš; idi i učini tako.
- 23** Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u usta svim tvojim prorocima, a Gospod je izrekao zlo po te.
- 24** Tada pristupi Sedekija, sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govoreći: Kuda je otišao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?
- 25** A Miheja mu reče: Eto, videćeš u onaj dan kad otideš u najtajniju klet da se sakriješ.
- 26** Tada car Izrailjev reče: Uhvati Miheju i odvedi ga k Amonu zapovedniku gradskom i k Joasu, sinu carevom;
- 27** I reci im: Ovako veli car: Metnite ovog u tamnicu, i dajte im po malo hleba i po malo vode dokle se ne vratim u miru.
- 28** A Miheja reče: Ako se vratiš u miru, nije Gospod govorio preko mene. Još reče: Čujte, svi narodi!
- 29** I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinim na Ramot galadski.
- 30** I reče car Izrailjev Josafatu: Ja ću se preobući kad podjem u boj; a ti obuci svoje odelo. I preobuče se car Izrailjev i otide u boj.
- 31** A car sirski zapovedi vojvodama, kojih beše trideset i dvojica nad kolima njegovim, i reče: Ne udarajte ni na malog ni na velikog, nego na samog cara Izrailjevog.
- 32** I kad vojvode od kola videše Josafata, rekoše: Zacelo je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da udare; ali Josafat povika.
- 33** A vojvode od kola videše da nije car Izrailjev, te odstupiše od njega.
- 34** A jedan zastreli iz luka nagonom, i ustreli cara Izrailjevog gde spuča oklop. A on reče svom vozaču: Savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen.
- 35** I boj bi žestok onog dana; a car zaosta na kolima svojim prema Sircima, pa umre uveče, i krv iz rane tečaše u kola.
- 36** I prodje glasnik po vojsci o zahodu sunčanom govoreći: Svak u svoj grad, i svak u svoju zemlju.
- 37** Tako umre car, i odnesoše ga u Samariju; i pogreboše cara u Samariji.
- 38** A kad prahu kola na jezeru samarijskom, lizaše psi krv njegovu, tako i kad prahu oružje njegovo, po reči koju reče Gospod.
- 39** A ostala dela Ahavova i sve što je učinio, i za kuću od slonove kosti koju je sagradio, i za sve gradove što je sagradio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?
- 40** Tako počinu Ahav kod otaca svojih, i na njegovo se mesto zacari Ohozija, sin njegov.
- 41** A Josafat, sin Asin zacari se nad Judom četvrte godine carovanja Ahavovog nad Izrailjem;
- 42** I imaše Josafat trideset i pet godina kad poče carovati, i carova dvadeset i pet godina u Jerusalamu. A materi mu beše ime Azuva, kći Silejeva.
- 43** I hodjaše putem Ase, oca svog sasvim, i ne odstupi od njega čineći sve što je pravo pred Gospodom.
- 44** Ali visina ne oboriše; narod još prinošaše žrtve i kadjaše na visinama.

45 I učini mir Josafat s carem Izrailjevim.

46 A ostala dela Josafatova i junaštva što učini i kako vojeva, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

47 On istrebi iz zemlje svoje ostatak adžuvana, koji behu ostali za života Ase, oca njegovog.

48 U to vreme ne beše cara u Idumeji, nego beše namesnik carev.

49 I Josafat načini ladje tarsiske da idu u Ofir po zlato; ali ne otidoše; jer se ladje razbiše u Esion-Gaveru.

50 Tada reče Ohozija, sin Ahavov Josafatu: Neka idu moje sluge s tvojim slugama na ladjama. Ali Josafat ne hte.

51 I počinu Josafat kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Davida, oca njegovog; a na njegovo se mesto zacari Joram, sin njegov.

52 Ohozija, sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji sedamnaeste godine carovanja Josafatovog nad Judom; i carova nad Izrailjem dve godine.

53 I činjaše što je zlo pred Gospodom, i hodjaše putem oca svog i putem matere svoje i putem Jerovoama, sina Navatovog, koji navede na greh Izrailja. (22:54) I služaše Valu i klanjaše mu se, i gnevljaše Gospoda Boga Izrailjevog sasvim kako je činio otac njegov.

For other languages please go to **www.wordproject.org**